

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia.
 Brașov, piața mare Nr. 30.
 Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.
 INGERATE se primesc la Adm. în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
 In Viena: M. Dukas, Heinrich Bialek, Rudolf Mosse, A. Oppel's Nachfolger; Anton Oppel's, J. Danneberg, in Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; in Bucuresci: Agence Havas, Succursale de Roumanie; in Hamburg: Karoly & Liebmann.
 Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o colună 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și învoială.
 Reclame pe pagina a 3-a o serie 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMERŪ DE DUMINECĂ 11)

„Gazeta” iese în fă-care ȝi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și strălăitate:
 Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumără la tóte oficiile poștale din lntro și din afară și la dd. colecteri.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiune, piața mare, Tórguș Inului Nr. 36 etajul 1: pe un an 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un ă exemplar 5 cr. v. a séu 15 bani. Atăt ă abonamentele cât ă inserțiunile suntu a se plăti înainte.

Nr. 57.—Anul LVIII.

Brașov, Duminecă, 12 (24) Martie

1895.

La poruncă!

Brașov, 11 Martie v. 1895.

In legătură cu cele ce le-am ășis în primul nostru articol din Dumineca trecută, primim ă din Câmpia scirea, că încercările de-a pune în aplicare noua lege privitoare la poliția de câmp ăntimpină și în acele părți greutăți mari, cari ătin ă poporul în cea mai mare iritațiune.

Pe Câmpia satele suntu rari, mici și sêrace, ă hotarele suntu mari și fôrte împrăștiate. Imprejurarea acêsta face, ca aplicarea legii privitoare la poliția de câmp să ăntâmpine încă și mai mari greutăți, ca în alte părți. Cu deosebire absurdă și apăsătoare este acêsta lege pentru comunele, unde hotarele suntu comasate. In astfel ă comune, micii proprietari de obicei s'au mutat ă câmp, unde își au casele, grajdurile și tóte clădirile economice pe tablele séu moșiorele lor ă.

Lucru firesc ă, că unii ca aceștia nu au nici o lipsă de păzitori de hotare, deore-ce ei își-și suntu păzitorii moșielor ă lor ă. Cu tóte acestea prin noua lege li-se impune să-și ătină păzitori cu plată de 360 fl. la an ă.

Acêsta măsură asupra bieților ómen ă un ă trăsnet ă din senin ă. Ei, cari și așa erau până în adêncul ă inimei măhniți de greutățile mari și multe, ce li-se impun ă cu cale și fără cale din partea vitregei lor ă stăpâniri, se fiă de-odată siliți a mai primi în spinarea lor ă ceta de venetici, pe cari să-i ătină și ingrașe din crâncena lor ă sudore cu lefuri de câte 360 fl. la an ă! Nu este óre acêsta o batjocură din cele mai cumplite?

Ce lipsă era de păzitori de câmp pentru micii proprietari agricoli, cari avându-și moșiile comasate, și-le păzesc ă ei își-și cu cea mai mare ușurință și prin praxă

îndelungată de dec ă de an ă au dovedit ă, că nici din punctul de vedere al ă siguranței de avere, nici al ă comodității nu aveau nici o lipsă de păzitori streini?

Decă esecutorii legii ar ăve măcar ă cât ă puțină bună-voință față de popor ă, ei ar trebui să recunoscă anomalia legii față cu acești proprietari mici și n'ar pute trece cu atâta ușurință peste protestările lor ă, pe cât ă de legitime, pe atăt ă de drepte și temeinice.

Dér nu pôte fi vorba aici de vre-o bună-voință. Avem ă înaintea noastră copia unei circulare a fisolgăbirului din Ormenișul de Câmpia, care dovedesce, că autoritățile unguresci, deși suntu conșcie de anomalia legii și de greutățile mari și cu totul ă de prisos ă, ce 'i-se fac ă prin ea poporului, ele însă nu numai că nu ătin ă sémă de tóte acestea, ci cu mijlóce silnice, cu fer ă și foc ă, vor ă să aplice legea, fără de-a da vre-o ascultare protestărilor poporului.

In circulara, de care vorbim ă, fisolgăbirul Ormenișului cu data de 3 Martie c. poruncesce notarilor ă, ca sub pedepsă de-a fi trași în cercetare disciplinară să facă, ca reprezentanțele comunale, fără considerare decă comunele suntu comasate ori nu suntu, să stabilească numérul ă păzitorilor de câmp și să facă aruncurile de lipsă pentru încassarea plăților lor ă, ă conspectele și hotăririle reprezentanțelor comunale privitoare la acêsta afacere, in termină de 8 zile, nesmintu să 'i le înainteze „Măriei Sale“.

Va să dică prin acêsta poruncă fisolgăbirêescă, bieții notari suntu amenințați a-și perde postul ă, decă reprezentanțele comunale nu vor ă aduce hotăriri după pofta și porunca „Măriei Sale“.

Ătă, cum înțeleg ă autoritățile unguresci dreptul ă de autonomie și de liberă chivernisire al ă comunelor ă noastre! Reprezentanțelor ă co-

munale, cari în puterea dreptului de autonomie prevădută în lege ar ăve dreptul de-a protesta și de a-și face observările lor ă în asemenea casuri, nu li-se îngădue nici măcar să se rêsufle, ci sub cea mai desperată presiune din partea notarilor ă, cari la rëndul lor ă vor ă fi avut ă de-a eserica aceeași presiune asupra primarilor și a celorlalți membri din reprezentanțele comunale, se ved ă silite să-și aducă hotăririle lor ă după porunca fisolgăbirului.

Ori cine pôte să vedă, că în astfel ă de împrejurări, cel ă puțin față cu comunele locuite de Români, ar fi lucru ridicol ă chiar și numai a vorbi de-o autonomie. De sus până jos suntu ă guvernati după poruncă; acêsta am ă constatat-o de nenumărate ori prin fapte și doved ă, ă trista experiență dîlnică a convins ă de mult ă pe oricare dintre noi, că față cu popórele nemaghiare din acêsta țeră nu e nici o deosebire între „constituționalismul“ unguresc ă de astăđi și între absolutismul nemțesc ă dinainte de 1867.

Dér nu e este scopul a vorbi despre asta. Vrem ă să arătăm ă numai, că nici prin noua lege privitoare la poliția de câmp nu se urmăresce față de poporul român ă vre-un scop binevoitor ă. Scopul este, cum am ă ășis și în Dumineca trecută, numai și numai înaintarea intereselor ă de maghiarisare. Din sudorea poporului nostru vor ă să creeze posturi încă pentru câte-va lipitori streine, slujbași ai stăpânirii, cari în schimb pentru-că vor ă căpeta pâne din pânea noastră, vor ă ăve să servescă de-o parte ca polițiști și denuncianți ai noștri, ă de altă parte ca pioneri și propagatori ai maghiarisării printre Români.

Acesta este scopul ă, pentru a căruia ajungere autoritățile unguresci, cum vedem ă, nu se sfiesc ă

de-a recurge chiar la cele mai silnice mijlóce.

Dér numai până odată vor ă pute merge și încercările de maghiarisare ale adversarilor noștri, căci prea mari și prea multe suntu desastrese și nenorocirile, ce se aduc ă în numele lor ă asupra țerei și a locuitorilor ei; prea mare și prea adêncă este amăriciunea poporului, care aprópe fără deosebire de lege și de limbă simte până în adêncul ă inimei șicanele și greutățile, ce 'i se fac ă tot ă numai și numai din pofta de-a maghiarisa cu fer ă și foc ă.

Revistă politică.

Săptemăna acêsta am ă avut ă ășis durerea de-a pune pe răvașul nedreptăților și nelegiuirilor, ce ni-se fac ă nouș Românilor ă, un ă nou cas ă de neimpăcată dușmăniă. Ministrul unguresc ă de interne, Perczel, a dat ă cãtră tóte autoritățile din țeră un ă ordin ă asiatic ă contra colectelor ă, ce s'au făcut ă pentru ridicarea unui monument ă eroului Munților, Avram ă Iancu, care în revoluția din 1848/49 a apêrat ă cu arma în mână drepturile națiunei române.

Ministrul dice în ordinul ă sãu, că ridicarea unui monument ă lui Avram ă Iancu n'ar ă fi altceva, decăt ă „propovăduirea celui mai negru fanatism ă de naționalitate“, ar însemna glorificarea aceluia, care „și-a tradat ă patria“ și „care a fost ă cauza uciderei și jăfuirii familielor nevinovate“. Dice apoi voinicosul ministru, că „atentatul ă acesta nu se pôte permite“ și ordonă șefilor ă de oficii locale, cercuale și administrative, ca încercarea ridicării unui astfel ă de monument ă, „s'o împiedece sub grea răspundere personală, colectele pentru acest ă scop nu se pot ă suferi și întru cât ă deja s'au întemplat ă colecte, colectanții trebuie trași la răspundere și sumele adunate să se confiscă“. Mai departe, aceia, cari vor ă fi aflați colectând ă, comit ă prin acêsta delict ă, „care este a-se pedepsi cu 15 zile închisore și 100 fl. amendă in bani“.

Acesta este pe scurt ă cuprinsul ă or-

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.“

DORULŪ.

Novelă de E. H. Traducere de L.

(Fine.)

V.

Sir Eduard Rychli mergea încet ă cãtră sat ă. Fără voie pașii lui se îndreptară spre căsuța din colțul ă stradei, pe care Ninetta i-o descrișese ca locuința lor ă. O femeie bătrână, ocupată cu pregătirea cinei, ședea înaintea ușii. După descrierea fetei, asta trebuia să fiă bunica ei, și de-ore-ce doria informațiunii mai de aprópe, se și opri numai decăt ă salutând-o.

— „Sunteți ocupate încă până noptea târziu. Asta vine de acolo, că tinerimea își petrece atăt ă de bine la mal ă.“

— „E vero“ (e drept ă) dice Luigia mișcând din cap ă „Copii jócă, ei suntu tineri și îndestulți numai când este unde-va de sărit ă.“

— „Ninetta vóstră pare a fi o ființă vială, cel ă puțin ă fost ă fôrte veselă la preumblarea noastră pe mare“, continuă Englesul ă. „Ea m'ă plăcut ă în tótă privitynța ă.“

— „Asta mă bucură“, încep bătrâna cu mândria, „căci eu vë pot ă asigura, că ea este o copilă silitore, care numai bucurie ne scie cauza ă.“

— „Acêsta e o laudă, ce puțin ă printr ă o pot ă face copiilor lor ă. Dumeșeu să dea, ca și mai departe să fiă nepoțica vóstră, precum până acuma a fost ă.“

— „Nepóta mea?“ întrebă Luigia cu mirare.

— „Ei, dér nu sunteți bunica ei?“

— „Sci Signore“, încep bătrâna zăpăcită, „copila nu e de loc ă înrudită cu noi, nu scii nici aceea cine au fost ă printr ă ei, căci, ea este o copilă aflată ă.“

— „Aflată? Dér cum să pôte? ea însăși m'ă spus ă despre mama ei, care se află mórta în cimiterul ă bisericei ă.“

— „Intr'asta are dreptate“, continuă Luigia, „cel ă puțin se crede, că frumoșă Signorina a fost ă mama copilei; sigur ă însă totuși nu se pôte sci. Decă domnul ă poftesce, eu cu plăcere voi ă să istorisesc ă tótă întâmplarea, cum am ajuns ă la ingerașul ă de copilă. Numai Ninettei nu vë pot ă permite a-i aminti ceva; ea s'ar întrista ă.“

Sir Eduard Rychli f ă cuprins ă de ne-

liniște în decursul ă povestirii, și aprópe cu asprime stăru ă să încépă istorisirea. Luigia istorisind ă se adênci așa încăt ă nu observa palórea frapantă, care se strecoră pe fața lui, nici nu vedea cu cât ă atențiune încordată sorbia fiă-care cuvânt ă, care 'l ă scăpa din gură, ă după-ce termină, întrebă lordul ă cu încordare:

— „Și n'afi aflat ă bijuterii, séu alte obiecte de valóre la densa?“

— „O, da“, asigură Luigia, „stréina Signora avea la ea inel ă și césornici ă. Acestea le-am avut ă eu în păstrare, însă din témă, ca nu cum-va Ninetta mea să le afle, le-am predat ă preotului; ea totuși nu are lipsă de astfel ă de lucruri ă.“

Sir Eduard mai îndreptă, cu voce răgușită, câte-va întrebări bătrânei și promițând ă, că se va mai abate zilele viitoare pe la ea, se depărtă cu grabă.

El ă mergea înainte pierdut ă în cugete, necătând ă în drépta și 'n stânga, și nu se opri până la casa preotului. Un moment ă șovăi, apoi prinse sfóra clopoțelului, dér mâna-i tremura, încăt ă abia după repetite trăsături să auđi sunetul ă. Servitorea, care-i deschise porțița, privia spăi-

mântată în fața lui desfigurată, și-l ă conduse fără întârziere la domnul ă ei.

După o convorbire aprópe de trei óre se deschise porțița și Sir Eduard pași afară însoțit ă de preotul ă, care-i lumina cu o lumină de nópte.

— „Cugetă bine despre întréga stare a lucrului, Signor Baronne, ca nu cum-va lucrând ă astfel ă, să faci un ă paș ă greșit ă, de care mai târziu ar trebui să te căesci ă,“ dice acela, întinđându-i mâna.

— „Fiți liniștit ă, eu voi începe lucrul ă cu precauțiune, esaminând ă tóte cu acurateță ă,“ răspuse lordul ă dispărând ă în întunerecul ă nopții...
 VI.

De multe zile încungiura o negură désă, neplăcută, — cum totdeuna se întâmplă în lunile de iernă — capitala Angliei. Nici chiar la órele înaintate ale zilei, nu se luminase astăđi cerul ă și de aceea domnea o lumină palidă și tristă în micul ă, dér elegantul ă salon ă din strada B., ceea ce conturba pe tînăra damă, care ședând ă la masă, era ocupată cu scrisul ă. Ea de-odată aruncă péna la o parte, se ridică de pe scaun ă și alergând ă la ferăstră o deschise cu grabă. Dér numai un moment ă

dinului barbar al ministrului. El nu nimesce „trădătorul de patriă“ pe acela, care a luptat luptă sfântă și eroică pentru drepturile nămului său și pentru tronul înprotriva căruia s'a răsculat Kossuth cu rebelii lui; el îl califică de „atentat și agitațiune“ o faptă de pietate, și nimesce „crimă“, ceea ce pentru Maghiari este o „virtute“, adică eternizarea memoriei unui erou înaintea umbrei căruia se închină totă inima română. Ungurilor le este iertată a-și preamări eroii, noi însă suntem amenințați și înfundați în temnițe, când datoria recunoștinței ne îndemnă să sfîntim memoria acelor, cari și-au jertfit viața pentru binele nămului și al patriei. Etă, unde am ajuns cu „libertatea“ ungurescă sub stăpânitorii de ați, cari nu mai au frică nici de lume, nici de Dumnezeu.

D-lă ministru Percezel dice, că Iancu a fost „causa uciderii și jăfuirii familiilor nevinovate“. Nu d-le ministru! Causa cauzei ucederilor și jăfuirilor a fost din contra acela, pe care îl numim „sfânt“ și care în loc de a ne garanta drepturile, ce le-au pretins moșii și părinții noștri, s'a sculat asupra noastră, ca să ne stirpescă de pe fața pământului. Istoria e martoră, că conducătorii mișcării române din 1848/49 nu portă nici umbră de vină și răspundere pentru cele ce s'au făcut.

Foile unguresci numesc pe Iancu „călău“ luptei pentru „libertate“ a Maghiarilor. Minciună infamă și nerușinat! căci Iancu s'a luptat pentru idei mai înalte chiar și decât Kossuth ală vostru, d-lor șoviniști. Etă ce dice despre Iancu chiar un scriitor maghiar binecunoscut, d-lă Iancso Benedek în broșura sa „Szabadság harcunk és a Dakoromán törekvések“ la pagina 68. „Istoria vieții lui Iancu este o viață dovedă, că el credea serios în aceea, pentru- ce a prins arma. Pe el nu l'au condus scopuri egoiste, ci visuri naționale mărețe. Dacă la Moșt n'ar fi fost sentimentul național român, Iancu n'ar fi avut asupra lor influință așa de fermecătoare“. Însemnă'to acăsta, d le ministru Percezel, căci 'o spune chiar un conațional, și se și-o însemne și acei turbați și sêlbateci șoviniști dela gazetele unguresci, cari au nerușinarea de-a numi pe Iancu „călău“.

In Camera magnaților s'a desbatut alaltăeri proiectul despre liberul exercițiu religionar. La acăsta desbatere au luat cuvântul mai mulți vorbitori din opoziția și dela guvern. Când a fost la sfîrșit și s'a cerut votarea, președintele se scôla și spune, că întemplantu-se ore cari neregularități cu privilegiul votării, nu pôte să spună rezultatul, ci făcū propunerea, ca în ședința viitoare să se voteze din nou. Peste noapte însă lucrurile au luat o întorsătură neașteptată. Președintele Szlavy a comunicat foilor, că pentru proiect au votat 119 și contra totu 119. În ședința de ieri a camerei președintele a adus

la cunoștința membrilor acestu „resultat“, declarându, că el se alătură la proiect, prin urmare proiectul are 1 vot majoritate. Apucătura acăsta a produs mare senzație în toate cercurile politice, și unele dintre foile unguresci arată situațiunea primejdiosă în care a ajuns guvernul.

Sângele ni-se revoltă și inima ni-se umple de mâhnire, când vedem, că nici sfintele noastre biserici nu mai sunt cruțate de zapcii guvernului și de baionetele gendarmilor. Despre o ast-fel de fără de lege ne informeză „Dreptatea“ din Timișoara, ce am primit'o ați. Etă, ce cetim în organul național român din Timișoara: „Eri pe la 6 ore sêra am primitu dela D-lă Dr. G. Dobrină, avocat în Lugos, următorea depeșă: Belintu, 21 Martie. Fisol-găbirul Joannovits a comis ați mar fără delegi în Chisetu. A intrat cu brachi în biserica românească și a luat un steg sfîntit, apoi a declarat corul de desfîntat. Pe mine m'a scos cu gendarmii din casa parochului“. Unde în state civilizate se mai întemplantu ast-fel de nelegiuiri? Unde e pălmuit cu atata necruțare dreptul omului și în casa lui Dumnezeu? Unde organele statului outeză a se atinge în mod așa de tiran de simțimintele religioase ale supușilor săi? Unde? — In Ungaria! Față cu noi Români! Nu ne mai cruță nici bisericele! Nu ne dau voie să mărim nici pe Dumnezeu prin corii de laudă! Și toate acestea în numele ideii de stat — nu scim până când.

Sașii în Țera Bârsei.

Sașii tineri din Brașov și juru au ținut Vineri sêra, și ei la rândul lor, o adunare în sala Otelului Central de aici și s'au constituit într'o „partidă a burgesarilor și a țeranilor din Țera Bârsei“. In rezoluțiunea, ce a primit'o adunarea și pe care o publică organul Sașilor tineri „Kronstädter Zeitung“, se dice: Ne alăturăm la organizația politicoasă de ați a poporului săsesc și stăm pe basa programului poporal săsesc din 1890, care dorim să se desvolte în direcția națională. Politica noastră trebuie să fie curată național-săsescă. O ast-fel de politică însă nu iertă ca deputații sași să facă parte din vr'o partidă maghiară. Așteptăm der dela ei să iasă din partidă guvernului, ceea ce însă nu-i pôte împiedeca de a sprijini guvernul în toate întrebările, de căroră apărare și înaintare le este prescrișă de programul poporal săsesc. Biserica și șoala evanghelică-săsescă să le păzim și apărăm ca lumina ochilor, să ne cinstim limba noastră poporală (săsescă) și să iubim pe cei de un nămu cu noi. Suntem dușmanii ori-cărei domnie de clică, ori-căroră conventicule secrete din mijlocul nostru, căci vedem într'astea un

mare pericol pentru buna înțelegere dintre Sași. In genere vom stăru cu toate puterile pentru moravurile, limba, biserica, șoala și pentru întărirea economică a burgesei și a țărâniei săsesci.

Scim, că nu cu mult înainte aceea parte a Sașilor din Țera Bârsei, cari încuviințeză politica urmată de deputații sași, s'au despărțit de cei-alți și s'au constituit într'o „partidă a Sașilor cu direcțiune moderată“, hotărîndu să-și înființeze o foie, ce va ieși peste câte-va zile sub numele de „Kronstädter Tageblatt“. Ei stau totu pe temeiul programului săsesc dela 1890, der cred, că se pot susține numai mergîndu cu guvernul și cu partidă lui.

SCRIRILE PILEI.

11 (23) Martie.

Crisă ministerială. Fôia oficială a „partidei poporale“ catolice „Fejérmegyei Napló“ aduce următorea scire: „Din isvoru guvernamental forte bine inițiat luăm informațiunea, care nu ne surprinde, că încă în vară, sêu cel mai târziu la toamnă vor fi alegeri noue de deputați. După scirea isvorului nostru, guvernul-Bánffy nu va mai ajunge noue alegeri, căci va fi silitu să-și dea mai înainte dimisia. Scirea acăsta a noastră o întărește și un comunicat, ce l'am primitu ieri dela Viena, din isvor, care stă forte aproape de cercurile înalte ale curții.

Libertatea în Ungaria — „numai o simplă minciună“. In Neutra s'a făcut dîlele trecute alegere de deputat, stîndu față în față partidă guvernului și „partidă poporală“. Prin ne mai pomenite presiuni a reușit secretarul de stat Latkoczy, adică candidatul guvernului. Cu privilegiul acăsta fôia ungurescă „Nemzeti Ujság“ scrie următorele) „Dacă voesci, cetățene maghiară, să sci cine ești tu, atunci mergi de află la Neutra... Dacă vei cerca să-ți spui liberă părerea, atunci îți pierdi libertatea; dacă ai o convingere proprie, atunci să-ți-o renegi, căci alt-fel te joci cu viața; dacă ai credință, caut'o în cer, pentru-că aici pe pământ numai blăstăm te mai așteptă. Maghiarule, să sci, că libertatea ta e pățită de gendarmi... Locuitorii acăstui oraș (Neutra), Slovaciei, sunt frații noștri, pentru-că împreună cu dênșii am trăit în acăstă țera o mie de ani. Și ei s'au luptat cu Rákoczy pentru libertate și în dênșii au căcut la Branyiszko cu arma în mână pentru libertatea maghiară. Și câtu de mâhniți trebuie să fiă ei în inima lor, când pentru sângele, ce l'au vîrsat părinții lor, li-s'a răpit constitutiua și libertatea. Aceia dintre dênșii, cari au emigrat în Rusia dicu, că acolo le merge mai bine, decât la noi, pentru-că deși n'au libertate politică, au totuși mai multă libertate individuală; cei, cari au fost in Ame-

rica, vorbescu despre o altă libertate, care nu este numai o simplă minciună“, — ca în Ungaria.

„Despărțimentul I ală Reunionel înv. rom. gr. or. din Districtul Brașovului“ s'a ținut adunarea sa generală Joi, ziua Sf. 40 de martiri, în șoala cea nouă din Cernatul Săcelelor. După cum ni-se comunică, acăsta adunare a fost forte bine cercetată și s'au pertractat o mulțime de chestiuni școlastice de o deosebită importanță pentru șoală și pentru promovarea învățămîntului. In N-rul viitor de Duminecă vom da un raport specialu despre acăstă adunare.

Reuniunea română de gimnastică și cântări din locu își va ține adunarea generală mâne, Duminecă, la orele 10 a. m. în sala de desemnă a gimnasiului român. Atragem atențiunea Românilor brașoveni asupra acăstei adunări, care din cauza neînființării membrilor, este convocată acum pentru a treia-ora. Adunarea de mâne va aduce concluse cu ori-căți membri vor fi.

Din Ciuchici primim o plîngere în contra învățatorului de-acolo, despra care ni-se scrie, că e forte neastempărat, iubitor de zizanii și piritori. Așa d. es. a piritu primăria comunală, pentru-că n'ar încassa dările la timp, a piritu la comitatul pe notarul român de acolo pentru-că nu și-ar împlini datorința, măcar-că după cum ni-se scrie, acelu notar este un funcionar drept și forte la locul său. Ni-se mai scriu apoi și alte lucruri despre acelu învățator, că ar merita să fiă luat la ochi din partea marilor săi confesionali, căci chîmarea unui învățator nu este, de-a face pe poliștutul față de ai săi, ci de-a predica pacea și unirea între frați, premergîndu tot-odată cu exemple de bună purtare, cum pare-ni-se că nu prea face învățatorului din Ciuchici.

Convocare. Adunarea generală a „Asociațiunei pentru sprijinirea învățăcelor și sodalilor români din Brașov“, se convocă prin acăsta pe Duminecă în 19/31 Martie a. c. la orele 3 d. a. în sala de desemnă a gimnasiului român. Toți domni membri și alți doritori de înaintarea Asociațiunei sunt rugați a lua parte la acăstă adunare.

Agendele: 1) Raportul Comitetului asupra lucrărilor din a. trecut; 2) Raportul casei; 3) Alegerea unei comisii pentru înscriere de membri; 4) Raportul comisiei cenzurătoare; 5) Decidere asupra propunerilor; 6) Fixarea budgetului pe an. 1895. — Din ședința Comitetului, ținută la 11 (23) Martie 1895: N. P. Petrescu m. p. preș., Arseniu Vlaicu m. p. secretar.

Băile gimnasiului român din loc, atăt cele de vapor, câtu și cele de vană, din cauza curățirii cazanului, vor fi luni și Marți închise.

privi pe stradă, căci un aer rece și umed o lovi fără cruțare în față și tremurîndu închise erăși ferestra.

Oftîndu își luă un șal peste umeri și se aședă din nou la masa de scris, spre a continua lucrul întrerupt.

Era de o înfățișare înaltă și sveltă. Ochii ei albastri priveau visător de sub lata-i frunte, pe când cosițele-i aurii încoronau, ca și o diademă, dragălașul ei capu.

De sigur aerul închis de oraș nu-i priede sermanei „Ninetta“, căci colorea vie a feței sale dispăruse, și palida damă nu sêmăna întru nimica sănătosei fetițe de pescar de odinioară. Toți se mirau de acăstă schimbare, căci ea avea cauză de a fi sănătoasă și fericită. Tatăl ei, lordul Eduard Rychli, avea numai singura dorință de a-și vedea fiica reafată fericită și indestulată. Nimica nu era pentru el prea frumos, prea costisitor, când scia că pôte procura bucuria iubitei sale Nancy, cum o numia el. Toți cunoșciți și rudeniile se sileau a face prin iubire duplă să-și uite dîlele tineretii petrecute între împrejurări atăt de misere.

Și totuși, multă invidiată Nancy, nu era fericită. In prezența tatălui ei se arăta tot-déuna veselă și bine dispusă, și înaintea streinilor se silia a fi câtu de vială, der când era singură... nevedută de nime, o! atuncia numai, venia peste ea, cu putere sêlbatică, dorul, acelu dor nesfîrșit de patriă, țera plăcută cu albastrul ceru, cu aerul cald și môle. Atunci părea, că aude murmurul lin al valurilor, pe a căroră albastru vedea legănându-se a lene gondole; părea, că aude din depărtare cunoscutele melodii, cari așa de dragu le cânta... Ea vedea pe bătrana Luigia, vedea consoții copilăriei ei și atunci reapărea înainte-i o față înegrită, încungiurată de bucle negre, și doi ochi clipitori, cari o priveau așa de pîtrunțori și sinceri.

Incet se strecura atunci lacrimă după lacrimă pe fața ei la amintirile acăstea atăt de dulci, și cu doru își întindea brațele, er buzele ei tremurătoare șopteau „Pepino“. O! acum numai scia ea, ceace înainte îi părea o presimțire nesigură, — ea iubia pe companionul ei de jocu cu totă puterea sufletescă. Chipul lui adencu săpatu în inima ei, peste totu locul o urmăria;

în salonele pompoase, pe stradele sgomotoase. Adese-ori se acusa chiar, că bogăția și splendorrea, precum și dorința cătră țeri streine, au adus-o în locurile acăstea, și acuma? — dorul pururea crescîndu cătră dulce țera, unde a petrecut frumosa copilărie, este pedepsa pentru firea-i schimbăcioasă, care așa de ușor a lăsat-o să părăsescă amici și binefăcători pentru bogății și splendori.

Ast-fel de cugete îi torturau necontenit creerii, cutropind-o cu imputări neameinice, și ea uita cu totul, că nu a stat în voia ei a-și da hotărîrea, că vré sêu nu să-și schimbe vechea-i patriă cu nordul aspru, ci tatăl ei făcū dispozițiunile, la cari trebui să se supună.

Tote s'au făcut așa fără de veste, încâtu toate întemplantu îi păreau numai un vis, din care se deșteptă numai când să vedu dusă în sboră ageră cătră noue împrejurări. La începutu privia uimită în lumea, care pentru prima-dată i-se deschidea înaintea ochilor.

Cu incetlu primele impresiuni de plăcere, cari se deșteptaseră în sufletul ei, dispărură, fiind înlocuite de o durere, și

ea scia, că aceea va perde-o numai la mullu albastrei Mediterane...

VII.

Lady Elenor Norvay deschise pentru prima dată splendidele sale salone societății londoneze, și ca de obicei se întruneau aici cei mai renumiți din capitală. Aristocrația cea mai înaltă, precum și cei mai distinși artiști și omeni de sciință se puteau întelni între oșpeți. Fiesce-care și ținea de grația a se numera între oșpeții aleși ai casei, căci scise lady Leonor să-și formeze nu numai cel mai plăcut, ci și cel mai spiritual „salon“.

Ea era o femeie plăcută și posedă darul de-a afla pentru toți și ori și când un cuvânt afabil. Pe lângă aceea era o mamă și soție iubitoare, care înălța pe neînsemnatul ei soțu la lumina cea mai favorabilă, făcîndu-i pe toți a crede, că el posedă cele mai distinse însușiri.

De ore ce festivitatea de astăzi era arangiată în deosebi pentru tinerime, rămăseră câteva încăperi arangiate pentru bărbății mai bătrani, în cari puteau să-și petrecă neconturbați. In celelalte salone domnia veselie generală, care fu mai

Concertul în restaurantul Fleischer (Sorea) va da Duminecă muzica militară, ér Lună Iancu Gălușcă și fiit.

—o—

Cultivatorilor de pomi li-se atrage atențiunea asupra anunțului dela inserate, privorul la renumita școlă de pomărită a lui Ungvárý László din Czegled, la care pe lângă totu felul de surcei nobili, în număr de sute de mii, se află gata pentru vânzare ca la 1,500,000 pomi pădureți de câte 1—2—3 ani, și anume: peri, meri, gutai, douzin, meri de paradis, pruni, prunos-myrobolana, Saint-Julien, pruni bistrăni, frăgari, vișini, perseci galbene, migdali și porumbei.

Anunț literar.

(Memorii din 1848/49, de Vasile Moldovan)

În cursul săptămănei viitoare va apăre, sub titlul „Memorii din 1848/49, o broșură, care cuprinde memoriile regretatului Vasile Moldovan, fostu prefectu de Legiune în 1848/49, vice-comite și președinte de Sedria orfanală, răposat în Ianuarie a. c.

Memoriile lui Vasile Moldovan dau o viaă iconă a luptelor eroice, ce le-a purtat poporul român din Trasilvania pentru frângerea cătușilor iobăgiei seculare și pentru libertatea sa națională. Ele cuprind date și descoperiri de netăgăduită valoare istorică prezentându-ne cu multă fidelitate modul de gândire, tendințele curatū naționale și mărețele principii pentru-car conducătorii mișcării române dela 1848/49, împreună cu poporul, au cămbătut vitejese în favoarea sfinței cauze a nămului românesc.

Intrăgă materia *Memoriilor* este împărțită în următoarele 24 capitole: 1) Pregătiri pentru adunare dela Dumineca Tomei din Blașiu; 2) Pregătiri de pornire; 3) Despărțirea; 4) Statariul; 5) Vedenia; 6) Deportarea lui Florian Micașiu la Tergul Mureșului; 7) Stafeta; 8) La adunarea din 3/15 Maiu; 9) După adunarea din 3/15 Maiu; 10) 2 Septemvre 1848 — Recrutarea pentru regimente unguresci; 11) Peste Mureș; 12) Reintorcerea acasă; 13) Trezirea Mureșului acasă; 14) Fuga la Blașiu — Adunarea din 16 Septemvre; 15) Inceputul ostilităților; 16) Adunarea Săcuilor la Agyagfalău; 17) Refugiarea mea la Urban. — Luptele dela St. Ioana și Reghină; 18) Din Noemvre 1848 până la refugiarea în Munții apusenți în Martie 1849; 19) În Munții apusenți; 20) Dragoșu la Mihăileni; 21) Dragoșu reintorce erăși în Munți; 22) Năvălirea lui Hatvani în Abrud. Mai mulți prefecti români omorâți. Vărsări de sânge. Dragoșu omorât. Românii învingu. Hatvani fuge. Mortea lui Buteanu; 23) Luptele cu Kemény Farkas; 24) Câteva reflexiuni asupra celor, ce au mai urmat. — Încheiere.

Autorulă dezvoltă această bogată materie, cu multă interesu, cu multă cunoscință de cauză și cu rară fidelitate. Limbagiulă este

verde românesc, de locu nu e greoiu, ba dinpotrivă, mai multu popularu fiindu, elu curge ca unu isvoru limpede, așa încatu pôte să-lu înțelegă și celu din urmă sciutoru de carte.

C'unu cuvântu, cei ce nu cunoscū istoria revoluțiunei din 1848/49; cei, cari dorescū și pe cari îi interesază de a cunoșce și de-a aprecia după cuviință greulū și amarulū, torturile și suferințele estreme la cari au fostu espuși părinții și moșii noștri în marele răboiu civilu din acești ani epocali, n'au decatu să-și procure și cetescă *Memoriile* lui Vasile Moldovan, și voru avé înainte lorū o iconă fidelă despre unu șirū de fapte mari și gloriose, espuse într'unu modu, care te lătușese și care ți procură pe lângă cunoscințe frumoșe și o lectură forte plăcută și neobosită.

Broșura, în formatu 8°, cuprinde 11 cōle de tiparū compresu și curatū, pe hărțiă fină și durabilă, avēndu 170 pagini și o prefață. Forma esteriōră elegantă și atrăgătoare.

Scopulă editorului și proprietarului *Memoriilor* fiindu curatū numai lățirea lorū în tōte părțile societății române, nerēmniindū prin urmare la câștigū materialū, a stabilitū prețulū unui esemplarū broșatū:

Pentru Austro-Ungaria cu: 50 cr., séu 1 coronă; plus 5 cr. porto postalū.

Pentru România și străinătate: 1 franc 50 bani.

Credemū, că suma acēta bagatelă, ca prețu, pentru o publicația de valoare, va înlesni răspândirea în cercuri câtū mai largi a broșurei, asupra căreia atragemū mai alesu atențiunea cărturarilor noștri dela sate și a tinerimei în specialū.

Broșura se pôte procura la adresa: Traianu H. Popu, publicistū, Brașov (Brassó), redacțiunea „Gazetei Transilvanici.”

Comandele se facū mai cu înlesnire prin *mandate postale*, fiindu rugăți doritorii de-a posedă acēstă interesantă publicația, să însemne, pe couponul mandatului postalū, *corectū și legibilū: numele, localitatea și posta ultimă*, ca astfel să se evite neplăceri cu espedarea. Comande se potū face pentru mai multe persoane dintr'o localitate, la o singură adresă. Comandele se efectuescū promptū și sigurū. Exemplare pe creditū nu se trimitū.

Incunoscințare.

Toți acei p. t. D-ni și oficii parohiale, cari au primitū „Apelū pentru săturarea noiei Școle edificānde în comuna Iclāndelū, suntū rugăți, ca listele primite cu ori-ce rezultatū să le înapoieze la subscribitū până la finea lunei Martie st. v., cu atâtū mai vârtosū, că despre tōte trebuie să se raționeze înainte adunării generale.

Iclāndelū, 21 Mart. 1895.

Romulă S. Orbeană,
preotū gr. cat. și
președ. sen. școl.

SCRIRI ULTIME.

Budapesta, 22 Martie. În desbateră asupra proiectului de lege privoru la liberulă esercițiu religionarū, s'au primitū cei 21 paragrafi neschimbați. La capitulul alu 3-lea însu, care vorbesce despre cei ce nu se *ținū de nici una din confesiunile recunoscute*, acedă cei ce suntū făr' de confesiune, s'a încinsū o discuțiă înfocată.

A vorbitū în contră și arhiepiscopul Schlau, ca să se ștergă acēstū capitlu, să nu se deschidă porța celor ce nu voru să aibă nici o religiune. În urmă contele Nicolae Eszterhazy a propusū să se lase afară acēstū capitlu.

La votare, rezultatulă a fostū, că contra propunerii lui Eszterhazy au votatū 118, ér pentru ea au votatū 126 magnați. Astfelū a fostū respinsū capitlulă alu treilea cu 8 voturi majoritate.

Prin acēta a izbucnitū din nou conflictulă între camera magnaților și camera deputaților și pozițiunea cabinetului Banffy s'a îngreunatū tare.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 23 Martie. Camera magnaților a respinsū recepțiunea Evreilor cu 117 contra 111 voturi, acedă cu o majoritate de 6 voturi.

Literatură.

Versuri. În editura librăriei Ign. Hertz din Bucuresci (Hotelu de France) a apărutū unu elegantū volumū ilustratū, conținēndū vre-o 43 de versuri, alu căroră autorū este d-lu Demetriu Moldoveanu. Volumulă e tipăritū pe hărțiă de luxū, are 159 pag. și costă 2 lei. După 10 exemplare, unulū se dă rabatū. Edițiă separată de luxū, cu marginele aurite, costă 5 lei.

Intrebuințarea averii.

(Fine.)

Mai suntū unu felū de dăruiri séu date din averea noastră, care privescū: datulă de pomană, împrumutulă, sprijinirea la lucru séu la o întreprinderea ore-care ș. a. Nu putemū face altă întrebuințare mai bună și mai folosită a averii noastre, decatu a face bucuriă altora, ajutându-i și făcându-le bine. Prețulū unorū astfelū de fapte este așa de mare, că urmările lorū ajungū până în veciniciă. Cine dă sêracului, împrumută pe Dumneșu. Prin acēta nu se va sêraci, căci unde-ai datū unulū, Dumneșu îți întorce cu pumnulū.

Dacă e hotărîtū cine-va a face bine, atunci să-lu facă curēndū, căci dacă ajuti pe de-aprōpele tēu în vremea năcasului, te-ai făcutū o proniă damneșcă pentru elū. Fapta bună este unu ôspe plăcutū pentru toți și tot dēuna bine-venitū; dér ea este și pentru celu ce o face unū tovarășu bună. Precum cănele credinciosū caută pe stăpānulū séu perdutū și aflāndu-lu se re'ntorce veselū acasă, însoțitū de stăpānulū séu, totū ast-felū face și fapta bună cu celu ce a sêvșit' o.

Cu tōte acestea, când dămū ceva de pomană, trebuie să luămū de povățuitoare înțelepciunea și chibzuința. Mai întâiu ea trebuie făcută ținēndū sēmă de venitele noastre. Gāndesce-te și la altulū, dér nu uita nici de tine, de ce e alu tēu. Cum e vorba:

„Dă, Române,
Și veți ce-ți mai rămāne!”

Să-ți fiă milă de de-aprōpele tēu, dér când îlū ajuti, gāndesce să nu-ți faci rău ție. Poți să dai, dă; nu poți, nu da, pentru-că mila prea mare de streinū nu înțapă în pungă, ci în inimă. Ș'apoi cu punga golă și cu inima rănită, nu prea merge bine.

Dér adese-orī poți să ajuti pe alții și fără să te atingi de buzunaru tē, de averea ta; poți acedă să sprijinesci pe de-aprōpele tēu punēndū vre-o vorbă bună pentru elū, unde trebuie. O vorbă bună la vremea ei prețuesce multū. Mai poți ajuta pe altulū și cu sfatulū. Unū statū bunū încă face multū, și scapă pe omū de multe cheltueli, pentru-că omulū n'are tot-dēuna lipsă de-a dreptulū numai de bani, ci pôte că vrē să-și asigure, ce are mai bine, séu are vre-o judecată, prin care cu dreptulū în mână suferē și nu scie biestulū omū, cum să se scape de belea. Altă-dată îlū îmbărbătezi la unu lucru séu altulū, la care elū pôte n'are destulū curagiū; séu îi mijlocesci să capete unde-va de lucru ș. a. Tōte acestea suntū ajutōre prețioșe pentru alții la vremea lorū.

Avemū apoi și astfelū de date, cari privescū mai multū onōrea séu cinstea noastră, precum: a da din când în când câte-unū prāndū séu câte-o cină pentru pretinii tēi, a face unele călătorii de plăcere, a-ți procura mobile frumoșe, a-ți face o locuință mai cum se cade ș. a. Aci însă trebuie să băgămū bine de sēmă și să nu alunecămū prea departe; celu mai bunū povățitorū alu nostru trebuie să fiă cumpatulū, înțelepciunea și chibzuința.

multū înălțată prin armonioșele sunete ale muzicei, dupa a cărei tactū părechile dansătoare se întorceau linū în rondouri plăcute.

Lady Leonore nu dansa astădi, pentru a se putea jertfi mai bine datorințelor ei, ca privoru de ôspeți. Multe fințe drăgălașe erau, cari se întruniseră aici și a cărorū farmecū se înălța prin elegantele toaleta. În prima liniă se putea numera fca ambasadorului spaniolū, contesa Ines Monte Cruz, o frumșetă rară, cu ochii negrii, cari arătau serioși și maestatici lângă vesela lady Clara Simson. Mai erau multe altele, care de care emulāndū în splendoră toaletelorū. Intre tōte însă mai multă atențiune atrase Nancy Rychli, care pentru prima dată a pășitū într'unū astfelū de balū. Ea purta o toaletă albă, garnisită cu flori de granatū, care îi măreau farmeculū. Cei mai mulți o urmăriau cu privirile și toți își țineau de onōre de a se numera în cerculū cunoscutilorū ei.

Și lordul de Pole părea a purta interesū viu pentru farmecătōrea fințā. Rădimat de o ușe sta elū adēncitū în cugete, pe când ochii lui rēțaceau cătră fru-

mōsa Nancy. Când lady Lenor trecēndū pe lângă elū se opri și, bătāndu-lu pe umēru, îi promise a-lu presenta verișōrei sale, tinerulū bărbatū primi cu plăcere propunerea. Ea-i povestī pe scurtū istoria trecutului Nancyei și încheiă cu observațiunea: „Sermana Ninetta, ea încă-i neespertă și de totū streină în societate, de sigurū se va simți forte părăsită; dacă te-ai interesa mai multū de ea, lord Willam?!“

Acesta nu așteptă a-i se spune de două ori. Elū mergea după fiă-care paușă în apropierea Nancyei și la valsul florilorū pentru ea conservă celu mai elegantū buchetū.

La depărtarea ôșpeților, lordul Pole petrecū pe Nancy până la trāsură și închināndu-se grațiosū se depărtă....

În ziua următoare elū făcū vizită la Sir Eduard, care-lu primi într'unū modū forte plăcutū. Interesāndu-se de aflarea frumoșei domnișōre, acesta răspunse, că ea a eșitū la plimbarea-i obicinuită cu dōmna Elenor.

Lordul Willam de Pole se depărtă forte desamăgitū ne-aflāndū pe frumoșă Nancy, dér simțea totuși bucuriă, fiindū

provocatū a-și renoi vizitele sale. Elū se folosi de permisiunea acēta, prezentāndu-se câtū mai desū în salōnele lui Rychli, unde în curēndū deveni unū ôspe bine vēdutū. Și pe lângă aceea, scia se încungiere pe domnișōra Rychli cu mii de atențiuni, care ea le primea cu surisū amicalū.

De aceea ea era prea îndestulită, când tatălū ei, după terminarea „Sesonului“ îlū invită cu vre-o căți-va ôșpeți la castelulū „Rychli“ unde se strămutară la dorința ei; căci Nancy iubia posesiunile strămoșilorū ei, și afară de aceea să simțea mai ușurată ca în orașulū sgomotosū.

Ea afla tot-dēuna o plăcere a se plimba prin largile câmpii, ori a ședea la umbra unui stejarū.

Când trecea prin satū, ori pe lângă colibe singuratece, toți locuitorii alergau spre a arunca celu puținū o privire la frumoșă și binefăcătōrea domnișā a castelului, care prin inima-i îndurătōre soiū se cucerescă tōte inimele locuitorilorū. „Dă, tineră domnișā e bună și are inimă pentru noi; ea nici nu e așa de fudulă și mândră ca cele mai multe dōmne?“ Astfelū vorbeau ei, și acēta era celu mai curatū adevērt,

căci Ninetta scia să ajute tot-dēuna pe cei lipsiți. Ca și unū āngerū apărea ea în câte o colibă, alināndū dureri și lāsāndū mângăere în sufletele desperate. Toți locuitorii satului o stimau, ca pe o sfântă; în deosebī copiii o iubeau din inimă, căci ea tot-dēuna avea unū cuvētū amicalū pentru ei.

Și astădi se opri îndurătōrea Nancy vorbind câte-va cuvinte cu o copilă descultă, când lordul Pole o întelni ca din întēmplare. Uimitū se opri elū și așteptāndū până trecū fetița, dīse cu voce plăcută: „Ce frumos, domnișōră Rychli, a lua parte la binele și durerile ômenilorū acestora; asta e o datorință, care însă cei mai mulți aristocrați o negligă cu totul.“

— „Adevēratū“, răspunse tineră damă, „puținū să interesază cei mai mulți bogați de ajutorarea lipsiților, dér cei mai mulți potū fi scusați prin aceea, că ei abia își potū face închipuire, ce este lipsa în realitate. Eu însă nu potū fi scusată prin așa ceva, căci singură am crescutū în împrejurări misere, unde durerea și suferința nu mī-au rămasū necunoscute. De atunci neconținutū nutrescū simțēmēntulū, că numai prin binefacere imi voi putē

Avemă în fine unele date, cari nu sunt tocmai de lipsă, adecă fără de cari am putea fi, dér cu toate acestea sunt folositoare. Intre acestea se numără:

1) Împlinirea unor plăceri a-le trupului, precum: mâncări și beuturi bune, somnul mai mult și a. a. 2) Satisfacerea unor plăceri trupești și sufletești, ca: muzica, comedii, teatru și a. a. 3) Plăceri seu bucurii adevărată sufletești, cari sunt foarte felurite, ca: plăcerea ce o are omul de a-și câștiga tot mai multe cunoștințe folositoare, ambițiunea ce o are omul pentru demnitatea sa, pentru binefaceri, pentru numele bun, pentru a avea tot-deuna cugetul curat și împăcat și a. a. Tote acestea nobilitază și ridică mult pe om și sunt deci foarte folositoare pentru el.

Din toate acestea se vede: 1) că bunul Dumnezeu a pregătit pentru omni o mulțime nenumărată de plăceri, 2) că fiă-care om, de orice stare și în orice vârstă, poate fi fericit, și 3) că plăcerile sufletești sunt cele mai însemnate, cele mai demne pentru om.

A ține cumpăna în toate, e lucrul cel mai greu din lume, dér este singurul mântuitor și ducător la scop. De aceea e sfântul sfatul Românului, care ține: „Cum e vorba, mîi nepote: Ține cumpăna la toate!”

Brașov, 8 Martie 1895.

I. Dariu.

Limbile tuturor popoarelor pământului, împărțirea și întinderea lor.

Cele aproape o mie diferite limbi și dialecte principale, ce se vorbesc pe suprafața pământului, se pot împărți în mai multe grupe, atât cu privire la construcția gramaticală, cât și la originea lor.

După clasificarea gramaticală deosebită trei rami principali anume:

1) Limbile monosilabice seu izolțore, la cari, ca în chineză, se pun lângă oaltă cuvinte de câte o silabă, neschimbate.

2) Limbile aglutințore seu adăugțore în cari, la rădăcină neschimbțose se adăugă alte părți de cuvinte schimbțose. O variațiune a acestei grupe sunt limbile polisintetice (incorporățore), în cari definițiunile laterale, parte se adăugă în formă scurtată la rădăcina principală, parte se vără între acestea și între terminațiune.

3) Limbile flexionare, în cari se pot schimba și lega între sine toate părțile cuvintelor. De acestă grupă, care este cea mai dezvoltată, se țin numai limbile indogermane și semitice.

Cu privire la originea și legătura istorică seu națională, toate limbile se mai împart în 8 trunchiuri principale și în o mulțime de limbi izolate, cari se deosebesc în următorul mod:

1) *Limbile indogermane* a căroră origine mai multă seu mai puțină lămurită se află în sanscrită, și cari astăzi se vorbesc de cele mai multe popore din Europa de descendenții acestora în America, Australia și Africa sud. precum și de Indiani, Persi, Afgani, Nepalesi, Curdi, Cancasiani și alte popore, la oaltă cam 650 mil.

Acești se împart țărași în:

A. *Limbile germanice*, și anume: *Germană* (peste 72 mil.)* în Germania cu excepțiunea granițelor nordost., în partea cea mai mare a țerilor alpine austriace, cam în a treia parte din Boemia, Moravia și Silesia, împrăștiată în Ungaria, Transilvania și Bucovina și în Statele Unite din America n., în Helveția nord., în o parte a provinciilor rusești dela marea oștică, în Luxemburg și în coloniile din Rusia sud., în Brasilia și Australia etc.

Engleză (cam 100 mil.) în Britania mare, în Statele unite din America n. Canada, Africa sud., Australia și coloniile engleze.

Svedică (6 mil.) în Svedia și orașele finlandice.

Daneză (3 mil.) în Danemarca, Islanda și Norvegia.

Ollandesa (5.3 mil.) în Olanda, și *frisica* în Olanda n., la țermurile germane și pe insulele mării nordice.

Flandă (4 mil.) în Belgia, Brabant și Flandria.

B. *Limbile slavice*.

a) *Slavică de nord* (peste 100 mil.)

1. *Limba rusescă* și rutenă (c. 80 mil.) în Rusia, Galiția ost. și Ungaria nordost.

2. *L. polonă*, mazurică, cassubică (13 mil.) în Polonia, Galiția și pe la granițele din Posen, Silesia, Pomerania, Prusia oștică și vestică.

3. *L. cehică*, moravă și slovacă (7.5 m.) în Boemia, Moravia, Silesia și Ungaria de sud.

4. *Slovacă* (0.2 m.) în Lausitz.

b) *Slavică de sud* (12.5 mil.):

Serbocroatică, *Slovenă* și *Bulgară* în Serbia, Bosnia, Ungaria sud., Stiria sud., și Carintia, Carniola, Istria, Dalmația și o parte din Görz și Gradisca.

C. *Limba litvană (baltică) apropiată de cea slavică* (3 mil.) în Litvania și Prusia ost.

D. *Limbile romanice* (146 mil.) *Italia* (31 mil.) în Italia, Corsica, Tirolul de s., Görz și pe țermurile Dalmației și Istriei.

Spaniolă (48 mil.) în Spania, America centrală și de sud, afară de Brasilia, Indiile vestice și în coloniile spaniole.

*) Numerii dintre parantese arată aproximativ numărul indiviților, cari vorbesc l. respectivă.

Portugesa (15 mil.) în Portugalia și Brasilia.

Asturică în Spania de n.

Franceza (Langue d'oui 30 mil.) în Franța, Helveția v., și mestecată în Belgia, Canada, Algir și în coloniile franceze.

Provencală (Langue d'oc 12 mil.) în Franța s., și *Catalonica* în Spania nordost.

Romăna (9.5 mil.) în România, Basarabia, Serbia oștică, Bucovina, Ungaria de sud și Transilvania, dimpreună cu Macedo-romăni din Grecia.

Reto-romană (0.5 mil.), *ladinică* în Graubünden, Engadin, în Sud-Tirol, *furlanică* (0.4 mil.) în Friaul (Italia nordost.)

E. Neogrecă (4 mil.) în Grecia, Turcia europeană, Creta, Cipru, și pe celelalte insule și țermuri din Asia mică.

F. Armenică (3 mil.) în Armenia (Asia mică), și împrăștiată prin Turcia, Ungaria etc.

G. Albanesă (2 mil.) în Albania (Macedonia).

H. Limbile Celtice (9 mil.) anume: *Irică* seu *galică* vorbită în Irlanda și de Irii din America n.; *ersică* în Scoția de sus și pe insula Man; *cymrică* în Bretagne și *cornică* în Wales.

I. Limbile iranice (cam 25 mil.) în Asia sudvest. și în Caucaș, anume:

Neo-persica, afganica, leghica, grusnica, rurdica, puștuh, ossetica etc.

K. Limbile indice (cam 250 mil.)

Se vorbesc în Ostindia întregă, cu excepțiunea internelor Dekhan, Barina și a peninsulei Malakka.

(Va urma).

Din istoria animalelor.

După vitele cornute urmază *calul*, care încă s'a îmblândit din starea sălbatică, cum și astăzi mai trăese prin Asia centrală în herghelii mari, sub conducerea câte unui armăsar mai tare din mijlocul lor. În iernile mai grele, caii sălbatici rîce cu copitele zăpada de pe pustele întinse și scormonesc câte puțină ierbă vestejită și uscată, cu care își mai alină fîmea.

În Europa răsăritenă caii au început a fi cunoscuți mai de aproape cu ocaziunea năvălirei Hunilor, cari mâncau, ședeau, ba și dormiau de multe-ori călare; ér în Europa apusenă caii au început a fi lățiți din Anglia, unde au fost importăți mai întâiu din Arabia.

Intre popore, cari până astăzi au deosebită plăcere pentru ținerea și crescerea cailor, se numără Mongolii și Tătarii. Aceștia, din copilăria cea mai trageă, când nici nu știu ambla în picioare, învață a ședă călare. De aceea picioarele lor cresc strimbe și pe jos ămblă foarte ane-

voie, pe când călare simțu cea mai mare plăcere. Până astăzi mai sunt ținuturi întregi prin Asia centrală, unde Mongolii și Tătarii se nutresc bucuros cu lapte dela iepe, ér carnea de cal o mănâncă cu multă plăcere. De altmintrelea și în orașele mai mari dela noi ómenii mai șeraci, cari nu-și pot cumpăra carne de vită, se hrănesc cu carne de cal.

Caii se împart în două soiuri mai însemnate: soiul arabic, dela care se trage și cel englez, și soiul mongolic, dela care se trag caii mai măruti din părțile răsăritene ale Europei. Prin încrucișarea acestor două soiuri, s'au născut altele, cari se deosebesc după ținuturi, țeri și climă.

Alergările de cai erau cunoscute și Grecilor și Romanilor celor vechi, dela cari au trecut la Germani și Englesi, dér până înainte de asta cu două sute de ani nu erau cunoscute alergările publice de astăzi, pentru cari se pun premii și se facu rămășaguri de decii de mii de florini.

La cumpărarea unui cal trebuie să bagem de seamă la următoarele semne: se caută vârsta după dinți și decă noi nu o cunoscem, chiamăm un om preceptor (veterinar), apoi cercetăm cu de-am-runtul ochii, mărimea, përul, cîma, cîda, capul și urechile, ca să nu fiă prea mari, peptul să fiă larg, grumașii groși, spinarea lată și drăptă, șelele lungi și bine făcute, picioarele țapene, fără ganciu, ér copitele rotunde și bulbucate. După cercetarea acestora se cercă la ham și călărită.

Sunt bôle anumite, cu cari cumpărându-se calul, pe baza legilor veterinare se poate duce vëndătorului înderăt. Astfel e mucórea și suspinul, pentru cari se cere o garanție de 15 zile; orbirea (povoișia) și aprinderea de ochi, pentru cari se cere o garanție de 30 de zile. Acestea e bine să și le înșezeze cei ce cumpără, ca la timp să se potă folosi de ele.

Măgarul (asinul) încă e cunoscut din timpurile cele mai vechi; el se ține de soiul cailor (animalelor copitose), este înșe tare desprețuit în cele mai multe locuri, așa că numele lui a ajuns să fiă un nume de batjocură și între ómenii. Dér cei ce desprețuesc pe măgar, nu prea gândesc la folosul, ce el poate aduce omului. Pe lângă aceea, că măgarul rabdă mai mult la fîme și la sete ca calul;

aréta mulțumirea pentru binefacerea arățată față de mine.

— „D-ta ai o inimă nobilă, o inimă mare, domnișoră dorindă a recompensa fiesce-cărui șerac binefacerea, care plămuitorul a ceeași de sigur a răsplătit-o în abundență”, țise tînerul bărbat cu căldură. — „Iubirea nuse lasă a fi recompensată”, țise Nancy cu serioșitate, „și ea din copilăria mi-a fost arățată din toate părțile. Eu vedeam, cum bētrana Luigia își tragea bucătura, dela gură pentru a-mi mări porțiunea prin ea; vedeam cum bunicul Giuseppea purta rocul seu până la cel din urmă fir, pentru a-mi pute cumpăra un vestmētū nou, căc abundență n'am avută nic odată”.

— „Sermană domnișoră Rychli, ce sôrte tristă ai avută d-ta totuși.”

— „Te înșel, d-le; viața mea nu a fost tristă. Adevărat este, că aveam multe lipse de îndurat, după părerea D-tale, dér câte bucurii și plăceri, de D-vostră necunoscute, puteam să gust? Pănea trebuia să mi-o câștig prin munca mînilor mele, dér ce frumose erau după aceea órele de odihnă. O! preumblările pe „Mollo” și pe

albastra Mediterană, putē-voi să le uită vr'odată? — Parcul cu aleurile regulate, pompósele salóne și largile coridóre, toate mi înspăimântă când doresc a fi țărași sub albastrul ceru al Italiei, în sătulețul meu, la bunica mea... unde eram tot-deuna veselă și fericită”.

— „Dér și aici în țera noastră se poate trăi în fericire”, încep tînerul bărbat. „Eu sperez, că te vei convinge în curēnd despre acēsta, devenindă așa de fericită, precum inima mea îți doresce”. La ultimele cuvinte tremură vocea lordului, care se întóre cu grabă, spre a-și ascunde emoțiunea. — „Îți mulțamesc pentru dorința amicală”, țise Ninetta cu sinceritate, „baremi de s-ar și realiza”.

După o pauză încep lordul de Pole țărași conversația, dându-i o altă direcțiune. „Voiam să te întreb, care dintre óșpeții preșenți în castelul „Rychli” îți convine mai mult? Unii dintre ei potē ț-au rēmasă până acuma necunoscuti”.

— „Cunoștința bētrănelui Mr. Tox am făcut-o aici, totu așa și a Mrs. Mason și a fetelor ei; însé abia mi potă permite vr'o părere despre ei, de óre-ce în

scurtul timp a preșenței lor, abia-i pot cunósce pe de asupra Mai mult însé dintre toți óșpeții noștri mi place Ines Monte Cruz, ea e plăcută și spirituală tot-odată. — „Da, contesa e tocmai așa de bună, ca și de frumósă”, țise lordul.

— „Și ce talent musical are ea”, continuă Ninetta entusiasmă. „Eu aș pute să petrecu ziua întregă lângă pianu, ascultând melodiile frumóse. Când o aud, regretu tot-deuna, că nu mi-s'a oferită nic odată ocazia, spre a învăța așa ceva”.

— „Cine are o astfel de voce farmecățore ca d-ta, domnișoră Rychli, aceluia nu-i este iertată a se plänge de lipsa talentului”, țise lord Willam, punēndu un șerut pe mîna ei și alergandă cătră porțița castelului, de care se apropiaseră în decursul conversații.

— „Ce om minunat și afabil”, cugēta Ninetta, urmându-i încet. „Cel mai plăcut decătă toți, pe care i-am cunoscut până acuma, afară de Pepino, firesce, căci așa de iubit și delicios, nu este nic unul în totă lumea”.

Preumblarea ținuse mai mult ca de obicei, și ea trebui să grăbescă, pentru a

putē fi gata pe timpul prăndului. Pe când încă era ocupată cu toaleta auzi o baterie de ușe, și Ines, amica ei, intră spre a o conduce la prănd, unde óșpeții îi așteptau sosirea.

Ninetta se arăta foarte veselă și vorbitore, pe când lordul de Pole rēmasă tăcut și fără voie. După prănd se ridică rugandă pe d-lu Eduard a-i permite o întrevorbire secretă. Mirat să învoi acesta și-lu conduse în odaia lui. Uimirea-i crescă mai tare, când tînerul bărbat, fără multă vorbă, ceru mîna fiecei sale.

— „De aprobarea mea a-ți pute fi sigur, iubite lordule”, țise baronul cu bucuria sinceră, „déră deciziunea, firesce, atárnă dela Nancy, pe care nu me încercu a-o influința în nici un mod; decă însé doresc, voi dispune să vină, ca ea să vă potă da tot-odată și rēpsunul”.

Sir Eduard sună clopoțelul și câteva momente mai târziu apără tēnera damă privindă întrebător spre ambii bărbați

Mirarea ei însé se schimbă în spaimă, când află despre ce e vorba, și o palóre mortală-i acoperi față, când abia încetă putu țice: „Imi pare foarte rău, fiindă silț

pe lângă aceea, că elă mănâncă o grînji, cari au rămasu dela alte vite și chiar paie góle; pe lângă aceea, că elă își află destulă nutrețu și pe câmpu alătura cu turma de oi, unde calul ar peri de fóme: elă pôte percurge pe ți o cale de 10—12 kilometri și suie pe munții și cós-tele cele mai prăpăstiose povara ciobanilor, cu mai multă grije, și decâtu calul celú mai bunú.

Precum se dice, că capra e vaca sêracului, așa se pôte dice, că măgarul va deveni calul sêracului. La noi se întrebuintează măgarii numai în economiile mai mari, la cărătú de apă și lemne; pe unele locuri însă, măgărițele se mai ținú și pentru laptele lorú, care sémănă cu alú muerilorú și ca atare se dá copiilorú celorú micí de mánca.

Óre cum tragú ciobanii folosú după măgarú, plugarii noștri n'ar puté trage? Óre n'ar fi mai bine, ca la locuri mai depártate pe câmpu, cale de câte o óră, la sapă, la se cere și cósă, în locú se mérgă ecónoma încárcatá de merinde pentru câte 6—10 lucrători și de multe-orí și cu câte unú copilú micú în brațe, așa încátú, când ajunge la locú, nu-și mai simte mânilé și trupulú de ostenéla; óre n'ar fi mai bine, dicú, ca să încearce tóte acelea pe unú măgarú și pe de-asupra să se pótă pune și ea, așa încátú, când ajunge la locú, să nu curgá sudorile de pe ea, ci să fiá deplinú odihnitá, ca să se pótă apuca de lucru!?

Noi recomandámú plugarilorú noștri folosirea măgarului la ecónomia câmpului, deóre-ce pe acela și decâtú ilú ducemú în câmpu, într'unú fundú de pãrau séu în capulú unui locú, își află nutrețulú de lipsă până cândú însérezá. Mai multú putemú folosi măgarulú chiar la sápatulú cu mașina și la aratú în pámén-urile mai ușóre.

Décá iépa este sáritá de unú armásarú de măgarú, aceea fatá unú catárú, ér decâtú o măgáritá este sáritá de unú armásarú de calú, aceea fatá unú mulú. Catáarii și mulii nu se prea prásescú între sine; ei se întrebuintează mai cu sémă în Italia și Spania, unde prețulú lorú este destulú de mare.

(Va urma.)

Ceva despre danțulú la Románi.

Cine a avutú ocasiune să vadá danțândú pe Románi ardeleni de pe Têrnává, de pe Muréșu séu de pe Câmpia Ardélului, de prin ținutulú Hațegului și prin alte locuri, unde Románi suntú mai compacți și mai puținú amestecați cu alte némuri de

ómeni, va fi bágatú de sémă, că mai tóte mișcările danțatorilorú románi suntú nu numai sprintene, ci și nobile și plăcute, încátú te poți convinge și din acestea, că noi suntemú adevérații strénepoți ai vechilorú și pré renumițilorú Románi, cari întrú tóte se deosebiau de barbari.

Danțulú sgomotosú, cu sárituri și schimonosíturi de totú felulú, cu zdroboturi și frámántări de membre, aratá o origine barbará, sêlbatică și nu pôte plăcé, decâtú acelora, cari suntú adevérați strénepoți ai unorú popóre barbare și sêlbaticé, și cari, cu tótá spoiala de culturá și civilizațiá, la care se credú c'au ajunsú, totu-și cu mare plăcere, ba putemú dice cu mare nebunie esecutá încá și ađi vechile danțuri eređite dela moși și strémoși.

La Románi din România liberá, — vorbimú de poporulú țéranú — vedemú mai multú danțându-se *hore* de totú felulú, cari p'alocurea se numescú *sêrbe*, deși nu au nimica în ele sêrbescú, ci totulú e curatú românescú, nobilú și frumosú. Décá totu-și se vedú p'alocurea și óre-cari danțuri mai animate, mai sdruhánite și mai frámántátóre, ca *bátuta*, *bráulú*, *țurcana țiganca* (ca la ușa cortului) etc., acestea suntú luate dela Daci și dela alte popóre, cu cari au tráitú.

P'alocurea Románi liberi danțézá fôrte frumosú, cántândú unii din gurá așa numitulú danțú alú lui *Duras*, unulú din regii Dacilorú, care a domnitú înainte de Decebalú. Este ceva fôrte caracteristicú în acestú danțú, care se esecutá de mai mulți bărbați, ba chiar și de femei, ținendu-se cu mânele, unulú pe umerii celui altú în linie dréptá, saltândú la rëndulú primú spre drépta și la alú doilea spre stânga; ér cele-lalte două rinduri saltá pe locú înainte și înapoi. Cândú s'ar vedé cum se esecutá acestú dansú, s'ar puté introduce și în Ardélú, unde tinerimea, pare-mi-se, e mai danțátóre, ca în România, cu tóte că e mai asupritá și mai necájită, sêrmana.

Dau aici vorbele rimate, cum le-am auzitú cántându-se printre Carpați. Din ele se va puté vedé și spiritulú rêsboinicú alú Dacilorú, cari pedepseau pe cei nátingi, (neghiobi) fără curagiu, fără curățenia corpului și fără minte.

Dupá cum se vede din dișele popilorú, aceștia dedeau ordine de esecutare chiar contra regilorú, când aceștia nu se purtau bine la rêsboiu, séu în alte afaceri însemnate.

Éta aici versurile, cari se cántá de unii, până când alții esecutá danțulú:

Danțulú lui Dura.

Dura íeí, Dura colea,
Dura pretutindenea.
Dura 'n josú și Dura 'n susú
Pretutindenea s'a dusú.
Dura ér are sé viná,
Pe potecá, prin grádiná.

Dura este între noi

Și ne scapá de nevoi.

Jucați *dura*, și cu gura

Strigați sé rêsune bura (negura cêța)

Dela noi și pán' la voi

Ca sé scápámú de nevoi.

Și dicéndú așa cu toții,

Cei d'acum și strénepoții,

Sé vedemú ce-au sé mai dicá

Ingámfații, fără frică.

Cá ni-a dișú și popa Petre,

Sé dămú lui Dura 'ntre spete,

Șia dișú și popa Stanú,

Sé dămú lui Dura 'n bostanú.

Și ni-a dișú și popa Diou,

Sé rupemú Durei buricu;

Și ni-a dișú și popa Ghiță

Sé-i dămú lui Dura gurită.

Și ni-a dișú și popa Bratu,

Sé dămú la toți câte patru,

Ca sé se înțeleptéscá,

Și poporulú sé-și iubéscá.

Și ni-a dișú și popa Naie,

Sé băgámú pe Dura 'n baie

Sé se spele, sé albéscá,

Ș'apoi sé ne povestéscá:

Ce-a făcutú și unde-a fostú?

De-a rêmású nátângú și prostú,

Cá la noi omulú nátângú

E bátutú c'unú grosú potângú.

Bátutú ș'alungatú afará,

Din satú și din astá țérá.

Unde-sú totú ómeni cu minte,

Cum dicé popa Melinte.

Danțulú Mateloțilorú románi e ceva nou și l'amú vedútu esecutându-se de renumitulú gimnasticú românú G. Mocianu pe bina teatrului din Bucuresci cu mai mulți dansatori și de altá datá la unú mialú esecutându-se fôrte frumosú de școlarii dela liceulú „Lumina“ din Bucuresci. Potú afirma, că a plăcutú de minune la tótá lumea, care l'a privitú. Se dansézá de mai multe persóne în rëndú dreptú cu zurgálái peste cálcioni la picioare. Toți se ținú cu mânilé pe umeri și asemenea ca și dansulú lui Dura, primulú rëndú se esecutá cu sárituri plăcute în drépta, alú doilea în stânga înapoi, alú treilea și alú patrulea se esecutá cu saltári line pe locú terminându-se cu o bátaiá de cálcáii, care face a suna frumosú zurgáláii dela picioare, fiindú toți încálțați cu opinci ușóre.

Ues.

Sosirea primáverei.

Afará e unú timpú frumosú în tótá puterea cuvéntului. Sórele nu mai are acea strălucire de ghiață, care ne pusese pe gânduri mai dílele trecute, sub puterea căldurei ce o rêsândesce. Západa pieré din 'naintea ochilorú, trecéndú printr'unú felú de transformári curioze, a cărorú privire ne înduioșézá. Straturile sale albe și cristaline

suntú ciuruite de căldură, rëndú pe rëndú ele disparú. O bucuriá interná pare a isbuoni din pieptulú nostru: *s'a dusú iarna!*

Curgú páraele la vale, șerpuidú pe după tóte obstacolele, ce întélnescú. Inspuma, ce a rêmású din topirea zăpedei se vedú fricele de iérbá verde, rêsândindú unú mirosú de primáverá, care îți umple inima de speranță.

Mulți au voitú sé combatá frasa, că primá-verá ar fi celú mai plăcutú timpú alú anului, aducéndú probe, că și celelalte an-timpuri suntú totú așa de frumoze: *vara* cu câmpulú ei auritú, cu serile și diminețile rëcoróse; *tómna* cu vremea ei liniștitá și temperatá, cu fructele cópte; chiar *iarna* — of, acoperiți-vé bine sé nu vé inghețe nasulú, urechile, mânilé și picioarele, — chiar iarna, spunú, că e frumosá, căci e timpulú sânilorú și clopoșelelorú, cari își mângáii urechia întepatá de gerú. Nu vine óre iarna cu carnavalulú, și acesta cu sêrbátóri, cu baluri, teatre, petreceri etc?

Dér óre e iarna plăcutá sáracului? O, par'că-lú vedú sêrmanulú, sgribulindu-se în odáita lui murdará și spartá, strângându-și sdrențele pe lângá dânsulú și întindéndú o rogojiná ruptá peste nisce copilași rebeğiți de frigú și lihniți de fóme, pe când afará viscolulú... frámántá lumea! Nu mai puținú este chinuitá și șóla, șóla ruralá în timpulú ernei. Aci găsimú aplicarea practicá a celorú trei cuvinte: *indesuialá*, *fumú* și *frigú*, contra cărorá higiena luptá de atáta amarú de vreme. D'abia suntemú în mijloculú iernei, afará viscolulú suflá par'că e apucatú de nábádái, ér primarulú își declará solemnú: lemne nu mai suntú și budgetulú nu mai permite a se cumpára nici măcarú gáteje. Norocú cu mișcările gimnastice, prevédate în noua programá, fiindú ele acum manifestári visibile a unorú suferințe corporale, cari cerú neapárátú descárcarea lorú urgentá. Copiii se indesue, saltá, mișcă din mâni, din picioare și mai desú din fálci...

Și când sêraculú, șóla ruralá și țéranulú așteptá ierna cu o spaimá atátú de legitimá, numai de határuilú domnișórelorú, cari așteptá balulú și petrecerile, nu vomú dice, că iarna este frumosá.

Și când západa, acéstá probá realá a esistenței iernei, vedemú, că se duce; când firșórele de iérbá aparú drágálașe cu mirosulú lorú de aromá primáveraticá, unú *uf!* isbucesce din pieptulú sêracului, care scápândú de frigú, pare că nici fómea nu ilú mai torturezáz; *uf!* continuá invéțătorulú, în numele șólei, că pôte éși la aerú liberú; *uf!* esclamá și țéranulú mai îngrijitú de sórtea vitelorú sale, decâtú de sine; *uf!* repețimú toți cu toți; ér poetulú se aláturá la bucuria nóstrá, tređindu-ne în minte unú entusiasmu, ce vine par'că dintr'o altá lume.

Primávera cea verđie

Cu costița-i aurie

A venitú voioșá 'n țérá,

Drágulița primáverá.

a vé supera, dér dorința acéstá nu o potú implini.

— „Și de ce nu, d-șórá Nancy“, întrebá lordulú, prinđendu-i mâna cu pasiune.

Ea-și plecá grațiosú frumosulú capú, apoi pásási odaia.

— „Mě temú, a-ne fi pripitú, amiculú meu“ dișe sir Eduard. „Ar fi trebuitú sé dămú timpú de cugetare, în locú de-a pretinde numai decâtú rêsponsú. Poți sé pleci de-ocam-datá în călétoria plánuitá, eu voi mai vorbi încá odatá cu fíca mea“.

Adêncú intristatulú bărbatú se învoi la acéstá și încá în aceeași sêrá pásási castelulú.

Dér rêsponsulú Ninettei, între lacrimí, rêmána totú acela: „Eu nu vréu sé devinú soția lordului; peste totú, sunt decísá, a nu mé mărta nici-odatá“.

VIII.

Tómna éráși venise în țérá cu plăcerile și bucuriile ei. Ea pástrase totú, ce promise primáverá, și de-aceea peste totú domnea mișcare vialá între bogăți și sêraci.

Numai castelulú „Rychli“, unde până acuma se intruniau cele mai vesele socie-

tăți, sta tristú și pãrsitú, căci vesela Ninetta de odiniórá, suferia greu, era bolnavá. Sir Eduard se afla fôrte îngrijatú pentru iubita lui fíca, unica mângáere a vieții sale.

O amicá fidelá în suferințele ei avea Nancy în Ines Monte Cruz. Acéstá nu o pãrsise dela începutulú morbului. Ea pôte era singura, care presimțea cauza greului morbu; celú puținú ea a fostú, care îndemná pe Sir Eduard a petrece érna în Italia cu iubita lui Nancy, și stáru a pásási Anglia câtú mai în grabá.

Ines petrecú pe amica ei până la Dover, unde urmá despártirea dureróșá. O presimțire sinistrá párea a-le șopti tainicú, că acestú duiosú „adio“ va fi celú din urmă. Ninetta mai stêthú încá lungú pe acopereméntulú corábiei, salutândú cu basmaua albá pe Ines, care cu privirea întunecatá de lacrimí căuta dela țérmú spre mare.

*

La începutulú călétoriei, care se continua numai încetú și cu dese intreruperi, párea a prii bolnavei aerulú de méđá-đi, ér când abia după câte-va sêptémáni ajunsérá

la loculú doritú „Navi“, ea aráta totú mai mare interesú pentru regiunile, de care se apropiase, și adese-orí doria chiar a face plimbári scurte pe țérmulú mării. Dér curéndú după primele díle o pãrsise vioiciunea, care párea a fi fostú numai o palidá rađá a bucuriei, ce se ivise la vederea țérii dulci, alú cărei dorú o consuma. Ca și în castelulú párintescú, záceá éráși pe patulú ei și lacrimí duióse acopereau adese-orí privirea-i tristá. O trásurá de adêncá durere sé aședá în jurulú micéi gurí, pe când o roșáțá înșelátóre-i colora obrajii vesteđiți. Sir Eduard, ca și unú ingerú páđitorú sta vecinicú nemíșcatú în apropierea ei. Elú o încungiura cu frăge-dime ne-spusá și cerca a-i ușura suferințele prin implinirea tuturorú dorințelorú ei. Când Ninetta-i spunea într'o dío nouá și ultimá dorință, de-ași vedé miculú sátlețú, de-a fi éráși în mijloculú iubíțilorú ei, de-a gusta nevinovatele plăceri pe vechiulú „Mollo“, prin amintirile trecutului, elú nu șovái a întreprinde din nou o călétoriá, pe care Nancy, iubita lui, o aștepta cu neráb-dare. Și Nancy era ca și o palidá luminá, care se apropie de sfêrșitú.

Sufletulú ei párea a se lumina de noué raze, când ajunsí în miculú sátlețú unde-și petrecuse fericita copiláriá și ju-nețá fără griji, gusta aerulú dulce alú patriei sale.

Ea deveni veselá, vorbitóre, ér ochii ei își luará espresiunea lorú vialá de mai 'nainte. O vedeai adese-orí făcéndú micí plimbári la mare, cercetândú tótá piétra, totú loculú iubitú și întrândú în tótá căsuța, unde iubea ea a se interesa de aflarea cunoscuțilorú, și nu arare-orí împártáșia pe cei lipsiți cu bogate daruri. Séra ședea pe „Mollo“, séu făcea cu tatálú ei plimbári pe mare. Atuncí tot-déuna Pepino era, care conducea, gondoleta lorú, căci elú nu lása pe nimeni sé-i rãpéscá plăcere, de-a conduce ca și odiniórá, pe companiána lui de jocú cu gondola. Când o vedeai apropiându-se, fața lui înegritá de sóre se lumina și cu grabá sária în ajutorulú ei la urcare în barcă. Adese-orí devenia confusú, ér fața Ninettei se colora la privirea lui, și atuncí tot-déuna plutia o espresiune de fericire în trásurile ei.

*

Era o sêrá frumosá. Sir Eduard ședea

Lunca ride și inverzesce
Dorū în sufletū se trezesce,
Isvorașulū curge 'n vale
Și-mi aduce dorū de cale.

Primăvera este celū mai frumosū timpū alū anului.

(„Gaz. Tēr.”)

MULTE ȘI DE TOATE.

Cultulū vulpei în Japonia.

În unele părți ale Japoniei cultulū vulpei la poporū este foarte mare. În bisericile acelorū ținuturi se află lângă o oglindă de metalū o colivă ascunsă cu o vulpe veie.

Farmaculū dragostei.

Farmaculū dragostei jōcă unū rolū foarte însemnatū la Ţigance. Dēcă mōre între Ţigani din Ardealū câte o așa numită „vrăjitoră”, atunci fetele în ascunsū frēcă osulū pieptului celei mōrte cu unū petecū de postavū, pe acesta îlū pōrtă apoi nouē dīle pe trupulū golū, apoi lasă sē curgă pe elū cățī-va picurī de sânge din mâna stângă și în fine îlū ardū.

Fetele de Ţiganū din Serbia, în ziua sântului Vasile, când audū sunetulū clopotului, se taie cu o bucată de sticlă în piciorulū stângū, și sângele ce curge îlū adună într'unū ulciorū. Pe acesta apoi îlū astupă bine și-lū îngropă în grămada de pământū de pe mormentulū unui bărbatū, dīcēndū următōrele cuvinte: „Tōtă dragostea, cea simțit'ō acestū mortū în viēță, sē între în sângele lui N. N; o strigū și chiemū pentru ca s'ō dau lui N. N. Dēcă elū nu mē va iubi, atunci sē i-se usce viēța, cum mi-se va usca mie sângele”. După nouē dīle se desgrōpă ulciorulū și se fierbe în elū orecare mîncare pentru feciorū. Mai bine este, cum crede fata, dēcă ea pōte sē-i bage feciorului în ascunsū sânge caldū din piciorulū ei în ghēta lui, căci atunci elū dī și nōpțe își îndrēptă pașii totū spre ea.

Unū altū modū de farmecū constă dīntr'aceea, că fata fură tinerului cățī-va perī din capū și îi fierbe împreună cu cățī-va picurī de sânge din degetulū ei micū dela mâna stângă. Apoi ese la lună plină, o privesce lungū și mîncāndū amestecătura amintitā, dīce de trei ori: „Îți rodū pērulū, îți bēu sângele, din pērū și sânge sē se facă dragoste, sē se facă viēță nouē pentru noi”. Dēcă ea unge cu acea amestecătura vr'ō haină de a iubitului ei, atunci acesta nu mai pōte afla nicāiri liniște, dēcătū numai la ea.

Dīlele de lucru la diferitele popōre.

Dīlele de lucru parū a fi următōrele: după o statistică germană: Rușii muncescū 267 dīle pe anū; Englezii 278; Spaniolii 290; Austriacii 295; Italianii 298 (despre cari credeamū, că multū mai puținū muncescū!); Bavarezii și Belgienii 300; Saxonii și Francesii 302; Elvețienii, Danezii și Norvegienii 303; Prusienii 305; Olandezii și Americanii de Nord 308; Ungurii 312.

NECROLOGŪ. Cu inima frântă de durere zducemū la cunoștința rudeniilor, amicilor și cunoscuților noștri, că iubitulū nostru fiu, frate și cumnatū Nicolae Cristea, studentū la politehniculū din Zürich, după scurte, dēr grele suferințe, provēdūt cu Sînțele Taine, și-a datū astādī în 8 (20) Martie, nobilulū sēu sufletū în mâinile Creatorului, fiindū în etate de 21 ani. Imormēntarea va avēlocū Sâmbătā 11 (23) Martie a. c. la 3 ore p. m. dela casa părintescă, strada Măcelarilorū nr. 25, în cimiterulū bisericeii greco-orientale din suburbiulū Iosefiū.

Sibiu, 8/20 Martie 1895.

Fi-i țerina ușōră și memoria binecuvēntatā!

Nicolae Cristea, asesorū consistorialū; Eleftera Cristea născ. Manole, părinți; Maria căs. Dr. I. Ivanū, Agnesū, Adrianū, Elvira frați și surori; Dr. Ionū Ivanū, avocatū, cumnatū.

Căendarulū sēptēmānei.

MARTIE are 31 dīle. GERMENAR.

Table with 3 columns: Dile, Calend. Iul. v., Calend. Gregor. Rows include Dum., Lună, Marți, Mer., Joi, Vin., Sâmb.

Tērgulū de rimătōri din Steinbruch.

La 18 Martie n. 1895

Starea rimătōrilor a fostū de 123.860 capete, la 19 Martie au intratū 734 capete și au eșitū 1075 rēvânēndū la 5 Martie unū numărū de 123.519 capete.

Se notēză marfa: ungurēcă veche grea dela 45.— or. până la 46.— or marfă ungurēcă tineră grea dela 48.— or. până la 49.— or., demijlocū dela 46.— or. până la 47.— or. ușōră dela 46.— or. până la 47.— or.

Marfă țērănescă grea dela 45.1/2 până la 45.1/2 or. de mijlocū dela 45.— or. până la 46.— or. ușōră dela 45.— or. până la 46.— or.

Marfă sērbescă, grea dela 45.— or. până la 46.— or. Transito, mijlocū grea dela 45.— or. până la 46.— or. transito așōră dela 44.— or. până la 45.— or.

Porcii îngrășatī de unū anū dela — or. până la — or., îngrășatī cu cucurzū dela — or. până la — or. Cântăriți la gară cu — or. la până — or..

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 20 Martie n. 1895.

Table with 4 columns: Sēmīnțe, Qualitate per Hect., Prețul per 100 chilogr., dela până. Rows include Grâu Bănățenesc, Grâu dela Tisa, Grâu de Pesta, etc.

Table with 4 columns: Sēmīnțe vechi ori nouē, soiulū, Qualitate per Hect., Prețul per 100 chilogr., dela până. Rows include Sēcără, Orzū, Ovēsū, Cucuruzū, etc.

Table with 4 columns: Producte div., Sōciulū, Cursulū, dela până. Rows include Sem. de trif., Lupternă ungar. francesă, etc.

Cursulū pieței Brașovū.

Din 23 Martie 1895.

Table with 3 columns: Banca, Curs, Vēnd. Rows include Banenote rom., Argint rom., Napoleon-d'ori, etc.

Prețurile cerealelor din piața Brașovū.

Din 22 Martie st. n. 1895

Table with 3 columns: Măsură sēu greutatea, Calitatea, Valutaa triac. fl. cr. Rows include 1 H. L., Grâu, Sēcără, Orzū, Ovēsū, etc.

Bursa de București

din 20 Martie n. 1895.

Table with 4 columns: Valori, Do. bānda, Scad. cup., Cu ban gata. Rows include Rentă română perpetuă 1875, Rentă amortisabilă, etc.

SCOMPTURĪ:

Table with 3 columns: Banca, Paris, Curs. Rows include Banca naț. a Rom., Avansuri pe efecte, etc.

Cursulū la bursa din Viena.

Din 22 Martie 1895.

Table with 3 columns: Renta ung. de aur, Renta de corōne ung., Impr. căil. fer. ung. Rows include Renta ung. de aur 4%, Renta de corōne ung. 4%, etc.

ērășī în gondolă, sprijinindū cu frăgețime figura sveltă a ficei lui, pe când luna arunca famecătōrele-i raze aurii pe orizontulū apei, a cărei valuri legānau linū și fără șgomotū gondola lorū.

Pepino privea nemışcatū spre fața palidă a frumoșei Nancy, care-i suridea veselū, dīcēndū în tonū șoptitorū: „Sunt fericitā ērășī, aici lângă marea albastră, unde lumea e mai frumoșă, ca în alte locuri”.

Elū mișca atunci aprobătōrū din capū, dēr cugetele lui rătăceau departe, la acelu timpū de neprefūtă fericire, când „suridētōrea lui Ninetta” doria așa de multū sē vadă țerile străine.

Departe prin atmosferă se resfirau melodiile unui cāntecū prea cunoscutū, la care numai dēcătū se asociā cu multă armoniā o voce debilă, care în curēndū se pierdū, și ērășī, ca fermecatā asculta Ninetta simplele melodii, ca și când nicī odată nu ar putē sē mai sature aușulū ei cu ele...

Dēr la ultimulū sunetū alū melodiei duiōse, capulū ei cădū greu și fără putere pe umerii sprijinitori ai tatălui sēu. Privi-

rea ei pierdutā mai căută odată cu dorū pe aceea a prietinelui sēu, ēr buzele palide, în jurulū cărora plutea încă surisulū fericirei șopteau „Pepino”, când după o lină rēsuflare, respirulū o părăsi și ea-și dādū viēța.

Bărbații căntau nemışcați cadavrulū iubitū, și nicī unulū nu cuteza a conturba prin espresia durerii pacea fericitā, care încorona pe blānda Ninetta.

Mai tare sringea la sinulū sēu durerosū tatălū corpulū rece și fără viēță și tinerulū pescarū, cu mâinile încrucșate pe pieptū, șoptea mai ferbinte ca ori și când o rugăciune sfântă, ēr gondola luneca fără șgomotū prin valuri spre țermū, lăsāndū o cale argintie în urma ei.

După douē dīle trecea prin stradele micului sātulețū tristulū conductū funebrealū, spre a duce pe Ninetta la „Campo Santo”, unde avea sē dormā somnulū de veci lângă iubita-i mamă. Aprōpe pe lângă sicriulū împodobitū cu flori pășia încetū nefericitulū tatā condusū de Luigia și Pepino; ēr acestorū trei s'au alăturatū întregulū sātū, căci nicī unulū dintre locuitorii nu era, care sē nu fi cunoscutū și iubitū pe „bella Nina”.

Bētrānulū preotū nu ținū cuvēntare la mormēntū; dēr lacrimile lui curgeau cu durere, când vēdū sicriulū cufundāndu-se în pământū. „Ea a fostū prea bună pentru lumea acēstā”, fū totū ce a pututū rosti elū în acestū momentū.

Ani au trecutū. Sir Eduard nu s'a pututū reculege nicī odată în urma acesteii grele lovituri a sōrței. Dela mōrtea ficei sale, rarū petrecea în patriā, și și atunci numai pentru timpū scurtū. Mai multū îlū vedeai în miculū sātulețū de pescari, acolo unde pământulū acoperea totū ce elū a avutū mai scumpū în viēță.

Elū devenise unū moșnēgū tăcutū, și încunjura ori ce convenire cu omenii. Numai când lordulū de Pole cu Ines, care devenise soția acestuia, se aflau între oșpeții bailorū, îlū puteai vedē în societatea lorū.

Și Pepino îmbătrānise. Pērulū și barba-i încărūnțise și stătura lui segārbovisē, deși omenii, ca Luigia, care-lū cunoscuse din juneța lui, spuneau, că nu pōte numēra mai multū de 34—35 de ani.

În satū se vorbea, că Pepino ș'a per-

dutū mintea în ziua aceea, când a dus cadavrulū Ninettei din gondolă. Ei îlū încunjura de-atuncia și evitau ori-ce atingere cu el. Pepino însă scia bine, ce vorbeșcū omenii; pe elū nu-lū supēra acēstā, ci-i era multū mai plăcutū, că putea merge tot-dēuna neconturbatū acolo, unde-lū ducea dorulū. Și astfelū dī de dī mergea la cimiterū, spre a petrece ore întregi.

Unū streinū, care cercetā într'o sēră acelu locū de pace, se opri înaintea lui și-lū întrebă, arătāndū cu mâna cătră monumentulū, ce privea în susū din întunecōse tufe de ciprii: „Cine odihnesce sub crucea acēstā de marmoră?”

Elū nu-și ridicā privirea în susū, ci rēspunse cu voce mișcatā: „Acolo zace, ce am avutū mai dragū în viēță „la bella Nina”.

Pepino tăcū unū momentū. Privirea lui rătăcea pierdutā pe albastrulū Mediteranei, apoi întorcēndu-se cătră întrebătōrū continua: „Omenii spunū, că aerulū aspru și rece, a fostū, care a omorit-o. Dēr nu este așa! Eu sciu mai bine, că „dorulū” a fostū, care a consumatū inima ei!”

Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	104.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.40
Bonuri rurale ungare 4%	98.80
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii	161.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	153.50
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de argint austr.	101.70
Renta de aur austr.	124.60
Losuri din 1860	158.50
Acții de ale Băncii austro-ungar.	1087.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	467.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	404.40
Napoleonilor.	9.74 1/2
Mărci imperiale germane	60.10
London vista	123.—
Paris vista	48.65
Rente de corone austr. 4%	101.15
Note italiene.	46.45

Nr. 21—1895.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de administrator la băile de abur și de vană, din Gróver, suburbiul Scheit, din Brașov, se escrie concursu cu terminu până în 18 Martie 1895 stilu vechiu.

Acestu administratoru trebuie se scie limbele: română, maghiară și germană, și are se depuna o cautiune de 500 fl v. a.

Suplicile au să se adreseze către subscria Eforia scolară, în biuroulu căreia se pôte lua informațiune despre beneficiile și despre îndatoririle legate de acestu postu.

Brașov, 2(14) Martie 1895.

Eforia școleror centrale române ort. res.

Proprietaru: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactoru responsabilu: **Gregoriu Maior.**

655,3—3

ZACHERLIN
are efect miraculos! Nu există altu mijlocu de a prăpădi ori și ce insecte, de aceea are renume în totu lumea; și e forțe cautatu. Semnele sunt: 1) Sticla sigilatu. 2) Numele: „Zacherlin.“
Sticla costă 15, 30, 50 cr., 1 fl., 2 fl. Aparatulu de improșcatu 30 cr.
Se află de vânzare: în Brașov: La Domni I. L. et A. Hesshaime, Heinrich Zinz, Dimitrie Eremias nepotii, Emil Por, Karl Irk, Franz Kelemen farmacistu, Julius Müller, Carol Schuster farmacistu, Teutsch et Tartler, N. Grădinar, Eduard Kugler farmacistu, Carol Töpfner, Julius Hornung farmacistu, Heinrich G. Obert, Ferdinand Jekelius farmacistu, Victor Roth farmacistu, Heinrich Wagner, Karl Harth, Ioan Dușoiu et Fiu, Fritz Geisberger, Heinr. Herrmann, K. Zerbes. — În Făgărașu: La Domni: Richard Klein farmacistu, M. A. Gräser, I. Iarosch, Heinrich Schul, Alexander Nehrer, Jacob Fleisig. În Cohalmu: La Domni: Ernst Wolf, Eduard Victor Melas.

Giro-Conto la banca Austro-Ungară.

Telefon Nr. 18.

Cec-Conto la postă nr. 969

Giro-Conto la banca imp. germană.

Casa de bancă

JACOB L. ADLER,

Brașov. Piața mare Nr. 1. Sibiu.

cumpără și vinde monede, hârtii de valoare, devise după cursulu dlei celu mai mare — respective celu mai micu; răscompără fără nici o detragere totu fellulu de cupone;

scotează polițe comerciale indigene și streine cu înlesnire și cu o dobândă culantă;

efectuează încasări de polițe, asignații, recipise, pe tôte piețele Europei, cum și transocean;

acordă avansuri pe hârtii de valoare, losuri, monede până la 90%;

predă asignații pentru ori și care piața comercială internă și externă forțe ieftinu, asignațiile destinate pentru Buda-pesta și Viena franco fără spese;

primesce depunerii de bancă spre fructificare în conto-corent și bonifică după învoire până la 5% netto dobândă;

recomandă pentru plasarea de capitale scrisurile fonciare cu 5%. Premie ale băncii comerciale ungare, asemenea scrisuri fonciare 5% ale „Albinei“, institutu de creditu și economii, precum și scrisuri fonciare urbane și rurale din România, care după cursurile de astăzi aducă 5 3/4 interese; asigură forțe ieftinu ori și ce losuri la sortiri cu câștigulu celu mai micu, contra diferenții cursului. Comunică informații și sfaturi consciențioșe specialiste prin corespondență.

649,3 - 50.

Traverse pentru zidiri.

Depou mare, ori și ce cantitate se află la

Thomas, Scheeser & Galtz
magazie de ferie
Brașov în piață.

650,4—4.

TINCT. NERVI TONICA

Elixir de nerve al prof. Dr. LIEBER.
Veritabil numai cu marca de contravenție orucea cu ancora.

Preparatu după prescripție medicală oficios legalisată în farmacia M. Franta, Praga. Acest prepa at este de mulți ani cunoscutu ca uru mijlocu forțe probat contra slăbiciunii, bătaie de inimă, dureri de spinare, de capu, mistuire rea etc. — La cerere se dă prospect gratis. — O sticlă 1 fl., 2 fl. și 3 fl. 50 cr. Pentru bolnavi de stomacu se recomandă **Pleaturile de stomacu Sf. Iacob**, ca lecu bunu recomandat de medic. Sticla 60 cr. și 1 fl. 20 cr.

Hidropica, se vindecă cu Hydrops-Essenz. În totu stadiulu bôlei vindecare sigură și iute. Cură greșită eschisă. Pentru succes se garantază. Domnilor medicu se recomandă întrebunțarea. Pentru de plină însănătoșare este suficientă 1—2 sticle cu 3 florini. Depou principalu

Farmacia „SALVATOR“ Presburg.
In farmaciile din **Brașov**: Ed. Kugler, Carl Schuster, Victor Roth; **Sibiu**: Wilhelm Moricher, C. J. Molnar; **Cluj**: Székly Miklós și mai în tôte farmaciile.

In tôte țerile scutitu prin lege, pentru Austro-Ungaria marca înregistrată Nr. 460/1.

Suferințe de peptu,

Tusa, cum și tôte bôlele, catare de ale canalului de respirație, gâttejă plămâni, greutate de respirație, Astma, flegmă, tuse măgărăscă, răgușelă, gâdilitură la gatu, începutu de tuberculosă, se potu depărta mai bine și mai ușor cu întrebunțarea renumitulu și după prescripția medicală preparatu și recomandat Ceaiu Sf. George pachetu à 50 cr. și prafulu care aparține ceaiului prafu Sf. George, cutia à 20 cr. împreună cu prescrierea întrebunțării. Succesu se simte după câte-va zile. Mai puțin de 2 pachete nu se trimetu. La trimetere cu posta 20 cr. mai multu pentru pachetarea și expeditiu.

Tôte comandez suntă a se adresa directu la St. Georgs-Apotheke. Wien, V/2 Wimmergasse 33.

Să se trimită prețulu înainte cu mandat postal.

Nu se mai oferă in viață nici-odată ocașia

ca numai **fl. 4.25 cr.** tē se pentru **fl. 4.25 cr.** cumpere

o colecție splendidă de

10
bucăți
fl. 4.25

10
bucăți
fl. 4.25

1 ciasonic de busunar Prima Anker-Remontoir umblă precis, și cu garanție de 3 ani.
1 lanț imitație d'aur panzer, cu inel de siguranță și carabină.
2 inele imitație d'aur cel mai nou fason, și cu similibriant imit. Turchis și rubine.
2 nasturi de manjete, auru doublu, giloșate, cu mehanismu patentat.
1 acț cu broșu pentru dame forțe frumosu, fasonu de Parisu.
3 nasturi pentru Chemisette imitație d'auru.

Tôte aceste 10 obiecte practice costă la oaltă numai **fl. 4.25 cr.** Pe de-asupra o surprindere extra gratis pentru suvenir la firma mea.

Comandați iute, până se mai află obiecte, ca astfel de ocașie nu se mai ivește. Trimiteri se efectuează ori și la cine eu rambursă. Cui nu-i convine obiectele primesce banii înderētu, așa că pentru cumpărătoru este eschis ori și ce Risiko.

Se pôte cumpăra dela unica firmă de ciasonice

Alfred Fischer,
660,1—6 Wien I. Adlergasse 12.

Cel mai gustos, omcul sănătos și totodată | Unicul sănătos surogat pentru boabe de cafe, reu- cel mai ieftin adăos la boabe de cafe este: | mandu de medicu pentru femei, copii și bolnavi este:

KATHREINER

CAFE DE ORZ KNEIPP.

SANĂTATE, PUTERE

„KATHREINER“

ADUCE

MARKA DE TUTELĂ

DIPLOM DE ONOARE
1891-1894
8 MEDAILE DE AUR

Cel mai curat product natural in grăunți întregi.
Falsificarea prin amestecături decu dăru imposibil.

In fiecare loc de căpătat: 1/2 Kilo cu 25 cr.

Dare de seamă: Sunt de cerut și de primit numai pachete originale cu numele „Kathreiner“

Anunț de arândare.

Se aduce la cunoștința publică, cumcă, **Duminecă în 9 Apr. 1895 stil vechiu**, înainte de amedei la 10 ore se va ține, în cancelaria subscrisei Eforiei școlare, **licitațiune** pentru arândarea munților de pășunite, numiți: „Priscu” și „Valea neagră,” aflători pe hotarul comunei Tesila, Județul Prabova în România, pe timpuri de 5 ani, socotiți dela 20 Iunie 1895.

Despre condițiunile arândării se poate lua informațiune în cancelaria Eforiei școlare subscrise.

Brașov, 2 (14) Martie 1895.

Eforia școlilor centrale române ort. res.

656,2—3

Atelieru nou de pălării și căciuli

Brașov, strada Orfanilor Nr. 3.

Am onore a aduce la cunoștința onorat. publică, că a **inceputul luni Martie am deschis**

un atelier nou de pălării și căciuli
pentru bărbați și copii.

Noul meu depositu este bogat asortat cu tot felul de pălării din cele mai moderne, mai solide și mai cu gustu, așa că atât în privința calității mărfii, cât și a prețurilor moderate; depositul meu concurează cu oricare altu depositu de pălării dela noi.

Disponu tot-odată și de unu depositu bine asortat de **felurite cilindre** foarte fine și moderne, apoi pălării de celu mai nou fasonu francezu, germanu și vienezu.

Cilindrele cumpérate dela mine se calcă cu ferul gratuitu. Primescu tot-odată **ori-ce reparaturi**, ce cadu în specialitatea pălăriilor, **executându-le promptu bine și ieftinu**

Cu deosebire recomandă binevoitoarei atențiunii a on. d-nii preoți asortimentul meu bogat de **pălării preoțesci** atâtu **păroșe**, cât și **linse**, precum și **căciuli preoțesci**, părășe, foarte bune și frumoșe.

Pentru sezonul de veră voi ave și **un depositu de pălării de paie**, asupra căruia de pe acum imi permitu a Vă atrage atențiunea.

Rugându-mă de sprijinul D-Voștră multu prețuitu, suntu
cu distinsă stimă

Vasile Meșotă,

fost conducătoru timpu de 10 ani în magazinul de pălării alu d-lui G. Ollinger.

Doritorii de a cumpăra veritabilu

rachiu de droșdii

din vinu de România (productu destilatū curatū) **1 Litru 80 cr.** Binevoescă a se adresa la subscrisa firmă.

Totu acolo se capetă: **Slivovitz veritabilu de Sirmia și rachiu curatū de tescovina din struguri.**

Calitatea curatā a produsului se garantēză.

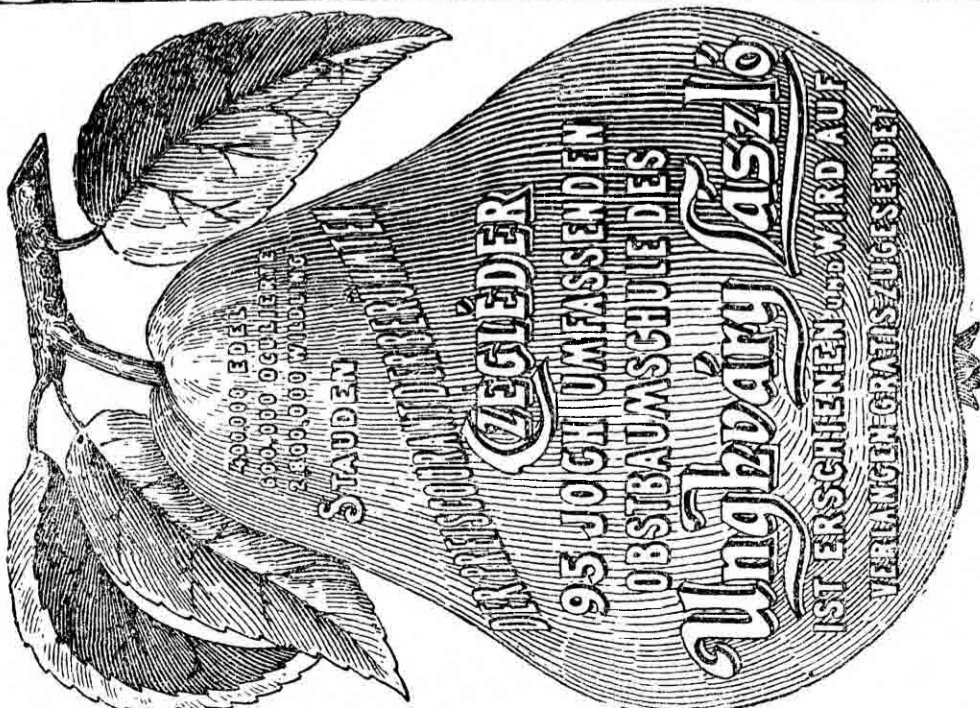
Vendătoriloru li-se acordă rabatu corespundetor.

Cu totā stima:

Michaelu Roth,

Depoulu fabricii de likor
Brașov, Tîrgulu Cailorū Nr. 2.

654,2—3.

De multe ori premiatu.

Avemū onōrea a recomanda on. publicū pentru

Sesonulū de primavarā și varā

fabricatele nōstre din lână curatā, recunoscute ca solide, și anume:

Stofe de rocuri și pantalonī, confecționate în Cheviotū și Kammgarn, Stofe Cheviotū din lână veritabilā, Cheviotū din Scoția.

Stofe de pardesiuri:

Stofe de uniforme în Tricotū și Kammgarn. Diferite **postavuri și stofe dirstite**, de calitate bună și forte trainice, pentru săteni și economi.

Pleduri pentru bărbați, asortimentū bogatū.

Plapome de varā (așa numite Minister) moi, flexibile și trainice, din lână englezescă.

Covore și pāse de podinī, mare asortimentū.

De ore-ce amū mārītū și completatū cu cele mai bune și noue mașini fabricā nōstrā, întrebuintāndū numai lână curatā, putemū lifera mārfurī bune și solide, și corespunde pretensiunilorū în privința modei și gustului.

Căete cu mostre stau la dispoziție.

Ne rugāmū de cercetare numărōse.

Wilhelm Scherg & Cie.

De multe ori premiatu.

Ōrele de cassā dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Anstro-Ungarā.

„ALBINA“

INSTITUTŪ DE CREDIT ȘI DE ECONOMI
FILIALA BRAȘOVŪ

Cec-Conto
la postā
Nr. 505.

primesce depuneri spre fructificare pe lângă 4 $\frac{1}{2}$ %
netto, solvindū inasf darea de interese;

scoteză polițe comerciale cu 5 $\frac{1}{2}$ %;

acordā imprumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6%;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantajoșe condițiuni;

acordā împrumuturi pe hārtii de valōre, monede,

giuvaere și mārfurī cu 6%;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hārtii de valōre indigene și străine, în specialu de cele romānesci;

rēscumpără fără nici o detragere cupōne, escomptează cupōne înainte de scadență, și

cumpără cu celu mai urcatū preț cupōne dela efecte romāne;

efectuează în modul celu încasări și plăți pe pietele din țerā și mai culantū streinătate;

esecutā în comisiune ori-ce însarcinări de bancā sub cele mai ieftine condițiuni;

închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teritoriul

sēu strada Gării Nr. 45, care, situatū nemijlocitū lângă gara drumului de fier de statū, e legatū prin șine proprii cu

acēsta și investitū cu dreptulū de vāmuire și cāntărire oficiōsā prin organele drumului de fier de statū;

primesce în calitatea sa ca reprezentantā principalā a societății de asigurare EQUITABLE din New-York oferte

pentru asigurări pe viētā sub condițiunile favorabile, particulare a acestei societăți.

Onorabilelorū administrațiunii de fonduri și p. t. D-lorū

capitaliști le recomandā pentru plasarea de capitale

Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“

ale cărorū cupōne se rēscumpără semestrulū fără nici o detragere, și cari se aflā de vëndare în cursul zilei a bursei din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corōne.

Comparandū cursurile și produsulū celorlalte efecte indigene, se pōte susținea cu totū dreptulū, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5%

suntū ași relativū cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolutā a foncierelorū „Albina“ e garantatā prin valōrea celu puținū întreitā a ipotecelorū pe basa cărorā se esmitū, prin fondulū specialū de asigurare a scrisurilorū

fonciare care e de fl. 200 000 și în fine prin totalitatea orī și cărei alte averi a institutului.

8.*

Ōrele de cassā dela 8—1.